

Edebiyat Defteri

Sihirli Kalem -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
16 Ocak 2023 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

TANIYAMAZDIN

Kalır mıydım
Geceleri uykularımdan uzak,
rüyalarımın ayrı?

Alır mıydım
En aşk dolu,en hüznü romanları?

Dönüşleri düşünür müydüm bir kere?
Geride kalanları;
Saklar mıydım birşey olmasın diye?

Üzülür müydüm;
geçerken o yolları?
Bir çılgınlık yapsaydım delicesine,
hani olur ya,
belki bir ses,
belki bir yaşam ümidi gelirdi nefesime.

Çok üzdüğüme inandırsaydım şayet.
Affeder miydım kendimi?
Sonucun böyle olduğunu bilseydim,
Dener miydım yine,seni?

Bilseydim böyle çirkin bir oyunu,
gece yaraları uykusuz kalıp,yazar mıydım,
bendeki seni?
Yalan bir hayal gibi çizer miydım,
sendeki beni?

Çıkarabilseydim,içimdeki yalancıyı,
inanabilseydim,gerçeği bulmadığımı,
bilseydim.
Sevgi sözcüklerinde benim asla yer almadığımı
zamanında öğrenebilseydim.
Ve aynaya her bakışımda,
kendime söz verebilseydim.

Kendimi kandırmazdım.
Her yalana inanmazdım
Basit bir sözcük kalmazdım dilinde örümceklerin.
Ve örümcekler olmazdı senin sözcüklerin.

Bir gidiş bu kadar güldürmezdi benden nefret edenleri,
sevdiğim,sevğimi hak etseydi.
Ve ben yas tutsaydım arkasından gidenlerin..
Ve ben hala biliyorken nefes almasını
terk edildiğimle dalga geçenlerin.
Ve hala sözleri söylememenin
o azabı içindeysem.

Yanımdakileri bilemememden.
Ve ben şuan senin özlemin içindeysem,
bu sana olan öfkemden.

Bilseydim;
gözü kapalı,dalga geçercesine gideceğini.
Neyi istediğini öğrenebilseydim.
Seni sevmeden önce;
Senden öylesine,
ölesiye,
nefret ederdim.

Sen bile kendini tanıyamazdın...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/492389/taniyamazdin.html>

Başlangıç

Gözlerimden yağmuru sildim sustum o gece,
Bütün şiirlerimi okumadan bıraktım.
Elimde ne kaldıysa kelimeler ve hece,
Ardı sıra okuyup sonra hepsini yaktım.

Adım adım yürüdüm, onu arayıp durdum.
Kimseye söylemeden, kimseye darılmadan.
Hep yavaşça yürüdüm, hep sessizce ağladım.
Ve hep korktum içimden sessizce, dağılmadan.

İçimde söylenmeyen her şeyi silip attım.
Her şey artık bir yalan, bir gerçekten uzakta.
Ve bütün ümitleri geçmişimde bıraktım.
Yaşıyorum şimdilik büyük bir sonsuzlukta.

Ellerimde kocaman bir yarın var şimdilik
Onun peşinden koşup, hep onu istiyorum.
Resimler hep geriden geliyor mat ve silik.
Gözlerimi yummuşum onları izliyorum.

Dilediklerim uzak, dilediklerim olmaz,
İmkansızlar yok artık silindi hayatımdan.
Şimdi elde var hüznün ve yeni başlangıçlar.
Ve büyük bir gelecek yürüyecek ardımdan.

Ne son sözler söylendi, ne son satırlar tamam.
Fakat bugün onları ustaca tamamladım.
Ben herkesin istediği insan olamam
Daha şimdi düşünüp ve her şeyi anladım.

Gözlerimde son bahar, ellerimde umut var.
Yeni bir geleceğe bakıp kucaklıyorum.
Yalnızca bakışlarda bırakıldı büyük aşk.
Ve ben onları sildim, şimdi yasaklıyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493782/baslangic.html>

ADI "SEN" YALNIZLIĞIMIN

Adını sen koydum yalnızlığımın.
Bugüne bir sen bıraktım,
yarın dönüp ara sıra bakacağım...
Bir sen tıkanıyor boğazımda,
yutkunamayacağım.
Yutkunsam, en acı sözleri
ağzımdan kaçıracağım.
Ağlasam;
biliyorum yanlış yapacağım.
Sussam;
hep yanlış.
Ama hep yaptığım...

Ama artık konuşuyorum.
Gözyaşlarım kurumuş balkon demirlerinde,
onları topluyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493924/adi-sen-yalnizligimin.html>

Vazgeçmek

Korkmuyorum şimdi oturup kendimle yüzleşmekten,
Bütün korkularım bir yanlışın eseriymiş, anladım.
Hiç pişman olmadım bir an bile sevmekten,
Hatta öyle sevdim ki kendime de kalmadım.

Sevgimi göstermeden yaşamayı istedim,
Belki daha çok sever dedim,yanıldım.
Konuşmaktan çok sustum,yalnız onu dinledim.
O daha çok suskundu,daha sonra anladım.

Her gece bir kabusun içinden uyanırken,
Bir iki nefes alıp yatağımda doğruldum.
Sonra baktım zaman daha çok erken,
Yine dönüp yatağıma,düşünmeden uyudum.

Ne yarım mesafeler,ne düz cümleler yetti.
İkimiz de dilsizdik,olmadı;yapamadık.
Bütün söylenen sözcükler baştan beri eksikti.
Sustuk,sözcükler bitti,biz hala soramadık.

Oysa hayat ne büyük şans verirmiş insana.
Kelimeleri alıp bir cümle kuramadık.
Herkes dönüp dedi ki;biraz açık olsana.
Açık olduğum anda bir yerde olamadık.

Hep gidişler içinde devamlı bir yolcuydum.
İsteyerek değildi,yapmam gerekiyordu.
Her yalnız kalışımda kendime soruyordum.
Bunun gerektiğini o iyi biliyordu.

Başlaması yanlıştı ,biz başa dönemedik.
Hiç olmamış deyip geçmişten sayamazdık.
Herşey zaman geçince öğrenilir biz bilemedik
Ya da yaşananlarla dönüp yaşayamazdık.

Bir günün akşamında karar verdim yazmaya.
Yazdığım gibi sildim,ben üzmem istemedim.
Sabahında uyandım,hazırlandı üzmeye.
Yine sustum hiçbir şey dönüp de söylemedim.

Sonra bir bir anladım,yapmam gerekenleri.
Susmak büyük erdemdi onu ben yapacaktım.
Düşünmeyi unuttum,gittiği günden beri.

Artık eski benliğime kavuşacaktım.

Biliyordum;bitince geride kalanları,
Zaman geçse de durup,sonra unutuyorum.
Yalnızca saklıyorum o günden anıları.
Her baktığım zamanda o güne dönüyorum.

Kimler gelip geçerdi,koca yaşantımızdan.
Nice çok kırıldık,kırdık,karşılıksız da sevdik.
Bir gerçeği atladık,sildik hayatımızdan.
Sandık ki herbirimiz asla vazgeçilmezdik.

Vazgeçilmez de yoktu biliyordum ben bunu,
Her gün düşüncelerim birbirini aradı
Vazgeçmek her seferinde yaşadım ben onu.
Geride ne kaldıysa onlar artık yalandı.

Hiç kimse bilemez,kalan kırıkları.
Öfkeler bile yarım yamalak artık.
Nice şeyi öğrendik,doğruyu yalanları.
Hepsini bir geçmişin kucağında bıraktık.

Vazgeçilmez değildin,vazgeçilmez değildim.
Bunu senin gidişin öğretmedi.
Senden önce yaşadım,senden iyi bilirdim.
Gidenler hiçbirşeyi geride bırakmadı.

Ölümlüyü sevmek zor,korkulu iş derler de,
Tüm ömrünü kuşatır,asla anlayamazsın.
Döndüm baktım bir ölünün anıları yerlerde.
Sonra geçer öğrendim,eskisiyle kalmazsın.

Hepimiz faniydik,yaşarken öldürüldük.
Acı çekerken bile dönüşmüştük bir sese
Hepsini acımadan şiirlerde öldürdük.
Sonra anladık ki biz;vazgeçilmez değil kimse.

Korkmuyorum şimdi oturup kendimle yüzleşmekten,
Bütün korkularım bir yanlıştın eseriymiş anladım.
Hiç pişman olmadım bir an bile sevmekten,
Hatta öyle sevdim ki kendime de kalmadım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494095/vazgecmek.html>

"Sen"

Sen hiç akşam saatlerinin
hüznünü gördün mü?
Batarken güldüğünü sanırsın güneşin.
Oysa yorgunluğudur tebessümlerinden yayılan.
Bir ihtiyarın zoraki gülüşlerini andırır,
dağların arkasına yönelirken,
ve de ufak bir gözyaşıdır ardındaki yağmur,
gidenin arkasından ağlayan....

Sen hiç akşam saatlerinin
haykırışını duydun mu?
Sessizliğin içine gömülen o çığlıkları.
İştittin mi kesik nefes alışlarını bebeklerin.
Nasırlı annelerin elleri yorgun düşmüşken,
evlilik çağındaki kızların,
ümidi tükenmişken.
Ve yağız bir delikanlının,
kadını ağlamasına
Şahit oldun mu?

Gece kuşlarını dinledin mi ;
aralıksız?
Ve sassız bir düğünde;
gözyaşı döktün mü hiç?

Dokundun mu bedenini hapseden,
yumuşak bir tene.
Elini yanarcasına çektin mi elinden.
Her bir parçan acıyı duyumsadı mı,
duymazdan mı geldin yoksa benim gibi?

Geceleri sessizliğin esir aldı mı gülüşlerini,
gizliden hiç ağladın mı?
Yaz sıcaklığında üşüdün mü hiç,
terler sızıyorken başucundan...
Bir gece olmayacak bir şeye,
ümit bağladın mı?

Bağladığın anda koptu mu ipler?
Sahte gülüşler gölgeledi mi düşmanlarını?
Ne zaman eline başka bir el,
tenine başka bir ten dokunsa,
Aradın mı başkasını?

Başka gözler düştü mü hayaline?
Bir şiir okudun mu mesela, ya da bir şarkı;
söyledin mi?

Birine hem kör kütük aşık,
hem ölesiye nefret edercesine;
yaşadın mı?

Konuşmaya çalışırken,
sesin gitti mi hiç rüyalarında?

Bir gece ben ; ansızın ölümle pençeleşirken;
Düştüm mü uykularına.

Seni herkesten farklı,seven;
herkesten fazla özleyen;
oldu mu?

Sonunun iyi olduğuna inandırdın mı masalların,
yazdığın bir masala düştün mü?
Bir kuşa,bir çocuğa,nedensiz,
küştün mü?

Yolun yarısında yalnız bıraktın mı,
arkadaşını;
tamamlayabildin mi konuşmanı?

Onun devamlı suskunluğunu,
büyük bir haykırış olarak hissettin mi?

Akşam saatleri bir damla
umutsuzluk düşürmüş geceye,
sen o umutsuzluktan;
nasiplendin mi?

Kendini bir kere anlatabildin mi,
ya onu?
Anlayabildin mi?

Bir gece huzurlu,rahat ve katıksız bir uyku uyudun mu?
Bir sabah içinde küskünlük barındırmayan bir günaydın soludun mu?
Ölümü iki göğsünün arasındaki o amansız sızıda hissettin mi sen,
nefesini keser insanın.

Suskunluğu bu kadar derin,
derinliği bu kadar gizli saklayabildin mi?

Bir ölüyü diriltmeye çalıştın mı,
sonsuz,
ardı ardına kalp masajları uyguladın mı?

-Ben bu gece onu yaptım...

-Ölüyü,yaşattım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494278/sen.html>

Bıçak Darbesi

Bir bıçak darbesiydi gidişin.
Sol kaburgamın altında.
Sessiz bir oyun oynar gibi,
bir uyanıklık haliydin;
rüyalarımda.

Bir bebeğin gülüşündeydi,
sevdalarım.
Şimdi içimde,
sevdan yarım.

Hangi bahara inandım,
sen hangi bahardın?
Yaşamadan,yaşayamadan bittim,
sol yanında

Sense hala yarım,
hala saçma sapan,
hala tekdüze bir müzik.
Bir nota keşfedilmemiş,
yarım bir şarkısın.

Sol yanımda; hala 'yar'ımsın

Bir bıçak darbesiydi gidişin.
sol kaburgamın altında.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494490/bicak-darbesi.html>

Kimdi?

Kimdi giden, kimdi giden?
O kapıyı çarpıp çıkan.
Hangi zaman, hangi asır,
ve şimdi kaçınıcı yüzyıl?
Kimdi öyle, kimdi böyle?
Seni delirirce seven.
Kimdi gelen, kimdi gelen?
Dönmemek üzere giden.
Bilmedi mi ah, bilmedi mi?
Asıl kalandı terk eden!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/495289/kimdi.html>

ÇOCUKLUK AŞKI

Uzun sokak başı gibi,

İlk yürüyüş oradan başlıyordu.

Bedenimiz değil yüreğimiz götürüyordu.

Savunmasız,yürüyorduk.

Ne bir araba kornası değiştiriyordu yönümüzü

ne de seyyar satıcının üç beş kuruş kazanabilmek için satmaya çalıştığı karpuzlarla attığı naralar...

Yürüyorduk...

Konuşuyordun.

Bense dinliyordum seni.

Öyle içten bakıyordun,öyle güzel bakıyordum sana.

Bilmiyordun yanımızdan her geçenin sana baktığında edindiğim o hırçın duyguyu.

Ya bilseydi ne olurdu diyordum.

Güler,

susardın sonra,

biliyordum.

Seviyordum sanırdın o zaman,bense yalanlar uydururdum...

Kızardım,

korkardım,

seni yalnızlığımda içimde buldukça.

Hemen unutturacak yeni bir oyun bulurdum.

Tek canı vardı her oyuncunun.

Sen yanınca,

Olmadı diyordun,

baştan alıyordun.

ben -hayır, deyince;

mızıkçı oluyordum.

Oyun bozulurdu.

Başkalarıyla başlardın oynamaya.

Hiç geçinemediğim

bir kız olduğunu biliyordun.

Elini tutuyordun,

Saklanıyordunuz.

Sonra kulağına fısıldadığını görüyordum.

Bana bakıyordunuz,

biliyordum...

Ben her kaşlarımı düşürdüğümde,

gülüyordunuz.

Sana bağırıyordum,

O kızın saçını çekmek için,

kaç vakit gözlüyordum.

Uykusuzluk çekiyordum,

biliyordunuz.

Gece yarılarında

Balkona her çıkışımda,

görüyordum.

Her ikiniz de;evlerinizde,

rahat rahat

uyuyordunuz.

Her oyun saatinde,
Yolunuzu gözlüyordum.
Onunla; her gün yürüdüğümüz yollarda
yürüyordunuz.

Suçluydum,
Tek bir can vermiştim sana.
Ve ilk ortaya geçtiğinizde;
vurulduunuz.

Hazmedemiyordun,yenilgiyi.
Senden güçlüydüm,
Kendince planlar;
yapıyordunuz.

Kendimce kurduğum oyunlara
karıştıyordunuz.
Arkadaşlarınızla toplanıp,
gruplaşıyordunuz.

Bense en yakın arkadaşım,
oturuyordum.
-Boşver diyordu.
"Hem yakışıklı da değil o".
Niye üzülüyordum.
Yalan söylüyordu bana.
Benimle beraber o da üzülüyordu.

Topunuzu patlatıyorduk gizlice,
Sonra kız koşup annesine,
anlatıyordu,ağlıyordu.

O geliyordu bana hesap soruyordu.
Sen de onun kalbini kırdın diyordu en yakın arkadaşım.
Sen ona kalbini ver
Biz de topu vereceğiz sana.
kötü bakıyordun,
konuşuyordunuz.

Doğum gününe geldiğinizde bile,
Gülüşüyordunuz.
Yan yanaydınız yine,
Ben üzülüyordum.
Beni sevmiyordunuz biliyordum.
Ama hala geliyordunuz.

Çocuktuk ya,
aynı mahallenin,
çocuğuyduk.
çağrılıyordunuz.

Ağlıyordum,hıçkırıyordum
Bağırıyordum.

duymuyordunuz.

hırsımdan herkesi üzüyordum;
seviniyordunuz.

Hangi yola seksek çizsem,
tebeşirimle.
Sonraki gün,
siz oynuyordunuz.
Sinirden gece gizlice kalkıp,
siliyordum.

şasıyordunuz.

Yeni bir aile taşındı mahallemize.
O çocuğu hiç sevmiyordun.
Yeşil gözlerine kiskanıyordun,
biliyordum.
Bizimle gelip oynuyordu.
Arkadaş oluyorduk.
kötü bakıyordun,
konuşuyordunuz.

Ben,o ve en yakın arkadaşım,
sizin yürüdüğünüz yollarda yürüyorduk.
Konuşuyorduk.
Ufak piknikler düzenliyorduk,
teras katlarında.
Çok üzülyordun.

Yakan top oynuyorduk.
Aynı gruptandık ikimiz de.
Çekemiyordun.
Her pas tutuşumda onu oyuna almama,
üzülyordun.

Sonra düşünüyordunuz.

üzülyordunuz...

Bir gün yanıma geldin.
Konuşmak istedin.
Üzüldüğünü söyledin bana.
Ben onu hiç sevmedim dedin.

Onunla oynuyordum
Dayanamıyordun.

ayrılıyordunuz.

Bağrıştığınızı duydum.
Güldüm,üzüldüm.
Yalnız kaldın.
biliyordum...

Beraber yürüyorduk onunla,
seninle yürüdüğümüz yollarda.
Ağlıyordun.
Herkese bağırıyordun.

Doğum günün vardı.
Gelmiştik hepimiz.
Bir tek o yoktu.
Hiç sevmediğim o kız.
Hediyeni vermek için yanına geliyordum.
Sevindin,
güldün.
ordaki herkes ; susuyordunuz.

Ben yine onun yanına gittim;
üzüldün.
Hediyeni açtın;
ağladın.
Bir kalp vardı içinde,
En güzel şeylerini koyabilmen için.

İntikamı küçüklüğünde öğrenmiştin sen,
Ne kadar acı olduğunu biliyordum ben.
Ben onu hiç sevmedim.
Çünkü o çok acı bir şeydi.
Senden de asla nefret etmedim.
Sana hep kızdım,
sana hep sustum,
Ama hiç kötü düşünmedim.
Biliyor musun ben o kızı hiç sevmedim.

Artık çıktığım merdivenlerden,
Dönmemek için güle güle dedim.
Üzülmemen için,taşınırken bakmadım sana.
Ona el salladım.
Alındın,,.
Kırıldın.

Bütün arkadaşlarınla arkamdan
ağlıyordunuz.
Döner gelirim diye bekledin.
"Gelmedim"

Sana kırgın değildim,
kızgın da.
Bana yaşamayı öğretiyordunuz aslında.

Şimdi büyüdük.
Farklı yerlerde,farklı illerde yaşıyoruz.
O sokakları,o oyunları
Belki hala bilirsin,
o yolları.
Belki hiç unutamayabilirsin
o yılları.

Çocuktuk...

Şimdi onlarca teşekkür edebilirim sana.
O günlerde yeterince vazgeçmeyi öğretebildiğin için;
bana.

O gün anlamıştım ben yaşamanın zorluğunu.
O gün anlamıştım umursamazlığın;olduğunu...

Çocuktun,
çocuktum,
çocuktuk...

Küçük hayatlar yaşadık,büyük şeyler öğrendik.

Çocuktum seni sevdiğimde,
hırçınlığımda,
ağladığımda,

topunuzu patlattığımda,
seni delice sevdiğimde.
En yakın arkadaşımın artık üzülme
diyemeyen ısrarlarında çocuktum hala.

Ve büyümemiştim daha.

Ve ne zaman çekip giden biri olsa hayatımda.
O çocukluğumun o ilk ağrısı,
gelir o ayrılıkta.
Daha çabuk unuttur,

daha çabuk avutur,
daha çabuk hazmederim.

Hırçındım bilirsin.
Ama hırsız değildim.
Sana o kalbi hediye etmiştim,
hatırlarsın.

O günlerden birşey kaldı bu güne.
Her yalnız kalışlarımda, alışıyorum.
Sonra her üzücü ayrılıkta,
Çocukluğumu hatırlamaya çalışıyorum.

Çok üzdün beni;hatırlarsın.
Onun için hala
seni hiç sevmiyorum.
Üzdün;

onun için üzen herkesi sen görüyorum.

O günlerde umursamaktan uyku girmezken gözüme
bugün umursamadığımdan;
vazgeçiyorlar...
O gün sana çok ağladığımdan,
bugün gidene ağlamadığıma,
şaşıyorlar...
O gün bağılmaktan sesim kesilirken,
bugün sessiz kalışıma,
dayanamıyorlar...

Hani diyorlar ya çocuk kalbi büyük diye,
şimdi inanıyorum.
İnsanlar büyüdükçe yüreklerini
küçültüyorlar.

Hatırlıyor musun?
Beraber yürüdüğümüz yolları.
Ufak ellerimiz birbirine değince
kalbimin çarpıntısına
dayanamadığımı,
Yolun ortasında oturup bağdaş kurduğumuzu.
Her yolun başına sokak numaralarının
bulunduğu tabelaları çaktılar,
o gün o yollardan geçen ilaçlama arabalarıyla,
en güzel oyunlarımıza ilaç siktılar...

Biliyor musun o yolları yıktılar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/495997/cocukluk-aski.html>

Bilmezdim

Bilmezdim;
bakışların hiç bir şeyi anlatmadığını.
Bütün doğruları,
bütün olurları yalanladığını,
bilmezdim.

Umutları körükleyip
ve daha sonra
umutsuzluğa sürükleyip,
kahrettiğini, ağlattığını...

Hiç beklemediğin zamanda,
hiç beklemediğin insana
haykırdığını;
bilmezdim.

Bilmezdim bana bakarken
onu çağırıldığını.
Ona bakarken, büyük bir ümitle
yaşadığını.

Ve bilmezdi kimse;
içimde koca bir hayal kırıklığıyla,
yaşadığımı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/496310/bilmezdim.html>

Sait Faik'e doğru...

Yetim değildim artık, öksüz de.
Kalemimi, kâğıdımı aldım elime
Birkaç gün önce.
Anlatamadıklarımı yazdım,
Ağlatamadıklarımı güldürdüm.
Güldüremediklerimi ağlattım öylece.

Sıralı kavakların arasından geçtim.
Tanıdık bir yerdi görünce.
Gökyüzü ağlayacak dokunursam
Ve kararacak gündüz
Nöbet sırasını devralacak gece.

Sokak lambalarının dizildiği
Bir yoldan geçtim.
Yalnızlığı oynayan bir park adamıydı gördüğümce.
Sonra...
Bir ilkbahar hikâyesini dinledim öylece.
Bir karpuzcuyla tanıştım.
Emeğine, yaşama ümidine hayran kaldığım.
Ah bir de Papaz Efendi'yi tanıdım.
İnce tel gibi ince bir çizgide.

Küçük bir köye uğradım.
Bir sonbahar akşamında.
Bir demet karanfil eşliğinde.
"Mahalle kahvesi"nde soluğu aldım.
Bir gece.

Sonra öğretmen oldum, genç taze beyinlere.
"Son Kuşlar" hikayesini okudum öğrencilerime.
Bir öğretmendim önce.
Sonra... Sonra sıradan bir insan sadece...

Yürüdüm...
Sağıma dönünce Afrika, solumda Avrupa
Kuzeyimde Asya, Güneyimde Amerika.
Farklı dilden, farklı dinden, farklı ilden.
Ve büyük insanlık karşımda.
Kimliksiz, bayraksız.

Belirsiz bir noktaya kilitlendim görünce.
Haritada.
Ve öyle birini tanıdım ki
Burgaz adada.

Tebessüm dolu, bir o kadar da sıradan.
Ve bir o kadar yalın bütün insanlıklardan.
"Bir İnsanı sevmekle başlar her şey" diyen.
O adam...
Güzelliklerin tek insanı.
İlk okuyana ve ilk okutana.

Bir elimde kalem bir elimde de kâğıt.
Öksüzlüğümü bitirdim bu gece.
Yazdım, delicesine.
Ne bir slâyтта koyup resmini izletmek geldi içimden
Ne de en güzel seslerden dinletmek hikâyesini.
Onu hikâyeleri tanıtır her şeyden önce.

Onu "haritadaki bir nokta "da tanıdım.
Haksızlığa tahammülü yoktu, gördüğümce.
Yazmayacaktı... Yazmayacaktım.
O yazmasaydı deli olacaktı
Ben yazmasaydım ayıp.

Şuan ki cümlelerim öncelik bir satır değil
Anlık ve dakik...
Seni bir haritada buldum.
Öylesine yazıyordun, delicesine.

Yazmasaydım ah biliyordum ne olacaktı!
Sait Faik.
Yazmasaydım deli olacaktım belki de...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/500053/sait-faik-e-dogru.html>

Yitip giden

[italik] Artık hiçbir hatıra, hiçbir resim kalmadı,
Hayalden gelen bir ruh, bir rüyaydı gözlerin
Senden sonra izlediğim hiçbir film sarmadı
Yitip gitmiş bir baharın selamıydı sözlerin.

Bundan sonra yeminler, "ah" lar yok artık sana,
Kapanan günlükleri geri sarmak ne mümkün!
Gidişinin ardından selam yollama bana,
Sen ki içimde durgun, şiirlerimde sürgün.

Düşlerden masallara; düştü yüreklerimiz,
Yalanla, ihtirasla bitti hayallerimiz
Bir öyküde kahraman olmadık ikimiz,
Ben, sen dedik durduk hep, olmadık ki hiç; biz.

Ne zaman suskun olsam; adınla başlıyorum,
Yeni bir gün içinde, uyanık ve telaşlı.
Senden nefret ettiren şeytanı taşıyorum,
Bir de duygusal yanım; gözlerim yorgun, yaşlı.

Satır başları senli, uyanıklık halimsin.
Kime kötülük ettim, nerden düştüm eline.
Sanki ben ben değilim, bir yanım hala sensin.
Hala senli bir uyku sebeptir ecelime.

Ne olur git rüyamdan,yüreğimden, dilimden,
Artık yitik bir kalemde kalsın tüm hüznlerim.
Ve eğer hala yaşıyorsa hayalin,
Bu son kabahatimdir,ondan özür dilerim.

Artık hiçbir hatıra, hiçbir resim kalmadı,
Hayalden gelen bir ruh, bir rüyaydı gözlerin
Senden sonra izlediğim hiçbir film sarmadı
Yitip gitmiş bir baharın selamıydı sözlerin... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504678/yitip-giden.html>

İzmir; Ey güzel sevgili

Telaşlı,hırçın ve huysuzsun
Ve bir o kadar güzelsin,hiçbir kızın olmadığı kadar
Ve neşeli,yılların eskittiği insanlarla büyüyen.
Toprağında miladların çürüdüğü,
Kahramanların savaştığı,
Takvimlerin an be an azaldığı,
Caddelerinin suskunluğu ve sessiz kalabalığın
Güzel lisanı.

Sokaklarında top koşturan çocuğun
Vapurlarında sıcak çayı yudumlayan sevgililerin,
Işıklarını söndürmeyen fenerlerinin çığığısın.

Anıların yattığı yer
Onca ömrün hüküm sürdüğü
Her insanının zamansızca yürüdüğü
Topraklarının anası,babasisın.
Sen aşksın , aşk soluyorsun.
Sen aşk kokuyorsun.

Mutluluk verensin gencinden yaşlısına,
Hiçbir sevgilinin veremediği kadar
Özlemsin,tutkusun,eski topraksın
Yenilere kucak açan
Anıları yaşatan,kan veren,
Ayakta tutan

Eskisiyle "Smyrna"
Yenisiyle İzmir'sin
Limanlarımda barındırdığım
En hırçın sevgilisin.
Anılarımı büyüttüğüm ve büyüdüğüm şehir

Kordon'da akıtırım hüznümü
Karşıyaka sokaklarında telaşlı dolaşmalar...
Bayraklı, büyüdüğüm, okuduğum, soluduğum semt,
Her sokak yeni bir umut.

Ey güzel sevgili;
Sen anılarımin vefalı bekçisi
Sen, içinde eski ve yeniyi barındıran, yaşatan
Tek sevgili...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/505584/izmir-ey-guzel-sevgili.html>

"Can batarken"

[italik] Susar,
nce can susar.
Yıldızlar küser semaya,
ay susar.

Parklarda oynar ocuklar;
Ağır,yorucu bir koşuşturma,
telaş telaşa.
Yarına planlar yapılır.
Dn biten;
hayaller susar.

Bir matem sürer kabirlerin başında,
bir ağıt,
bir yangın,
bir feryat;
diriler susar.

Gözlerini amaya hazırlanırken dünyaya,
yaşama hakkı elinden alınır bir bebeğin.
Bir hastanenin,
bir yatağında,
can kopar candan,
ığlıklar ardı ardına
bir ana yüreği yanar;
içine alınmayı bekleyen,
kundaklar susar.

İki gözü iki eşme gelir ayrılık,
notalar dökülür çalgılardan,
iki seven yürek kopar;
dudaklar susar.

Yalanlar söylenir,
iharetler edilir kşebaşlarında,
bir yağmur başlar;
tarlalarda
başaklar susar.

Omuz başlarında bir mehmetçik,
kınalı kuzu,
şehit haberi düşer;
terhisinden on beş gün öncesine,
dilekler susar.

Kan gl ortalık,
insanlık suçu işlenir,
anlaşılmaz , g,
kaba kuvvet boşuna;
canlar yanar,
hayatlar söner;
tüfekler susar.

Her şeyi unutup,
yeni bir dünya yaratır bir ocuk;
izdiği resimde,
kalemler susar.

yeni bir mit yeşerir;
mitsizlikler içinde,
can arar bir hayal;

cümler susar.

Güneş denizden batır okyanus kıyısı bir Ülkede,
Der ki; can batarken bile böyle 'su'sar işte... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/506468/can-batarken.html>

"Kırık Düşler Vapuru"

Ve hiçbir acı seni orda görmek kadar burkmadı içimi,
Giden hiç kimseye sana bakarken ağladığım kadar ağlamadım,
Kimsede bulamadım senden başka ; aradıklarımı...

60'lı yıllardan yaşayan bir efsane olduğunu söylediler.
Yani yaklaşık 40 senelik bir gel git'in;
Mimarı olduğunu...

Sen de taşıyamadın daha fazla,
Onca insanın akşam yorgunluğunu.
Onca sevinci, umudu, hüznü,
Karşıyaka- Konak seferini yaparken.

Koşa koşa yetişmeye çalıştığım 14.30 seferinde,
Tanıştım seninle.
Ve ilk aşkımlı anlattım sana;
İlk yeminimi.

Kırık düşler vapuru vermiştim ,
O gün adını;
Kırılmadın, değil mi?

İzmir'i onunla sevdim
Onunla aldım simit kokusunu;
Çay içerken içinde.
Bir devin batışını izlemek yakışmıyor bana,
Kırık düşler vapur'u yatarken ,Konak İskelesi'nde...

Not:"Birkaç gün önce yayınlamış olduğum 'Ey güzel sevgili; İzmir' adlı yazımın mimarı ve onu yazdığım yer olan,şimdi de Konak iskelesi'nde batmış bir halde duran Kırık düşler vapuru'na yazılmıştır..."

Her şiirin bir hikayesi vardır,ben de ilk defa bir şiirimin hikayesini paylaşmaktan buruk bir mutluluk duyuyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/507722/kirik-dusler-vapuru.html>

"Geride kalan"

Bu kadar yakınken bu kadar uzak
Olmayı ne iyi becerebildik.
Bu kadar gün geçti bu kadar saat
Ne rahat her şeyi untabildik.

Bu kadar sevgiyi bu kadar kolay.
Ne rahat şekilde bitirebildik.
Bu kadar ilgiye bu kadar muhtaç
Olmadan rahatça söyleyebildik.

Bu kadar zamanda bu kadar şeyi.
Bu kadar kederi, bu özlemeyi.
Bu kadar zamanda çekip gitmeyi.
Ne kadar zamanda başarabildik.

Umudu, hüznü, aşkı tüm duyguları.
Yalnızca bir sözcük süpürüp aldı.
Hepsinden geride yıkık enkazda
Yitip gitmeyen bir tek "o" umut kaldı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/508365/geride-kalan.html>

BAYRAM GÜNLÜĞÜ

Kuşlar bile bir arada bugün,
Güvercinler telaş telaşa haber iletmekte; sevenlere,
Çocuklar mutlu, yeni elbiseler içinde;
Ellerinde şeker torbaları,
Gözlerinde umut.

Ve hala çalmadı demir kapı,
Ne beklenenden bir ses,
Ne de bir işaret geldi.
O öpülesi eller,
Umut veren, harçlık veren o eller;
Toprak kokmakta şimdi...

Tüm değerli kalem dostlarımın; bayramını kutlarım.Nice bayramlar geçirmek dileğiyle;
sevenlerimizle,sevdiklerimizle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/508784/bayram-gunlugu.html>

"Geç kalınmış Cumartesi"

[italik]
'Kimi vakit geldim sana.
Ama hüznüm döndü
Baktım ki işgal gözlerin.'
--Cahit Zarifoğlu

Sürgünler çok olur,
Adı anılan sevgilinin ardından
Yağmalanmış sevgiler kalır,
Kapı önlerinde.

Gözbebeklerinde özlem,
Gözlerde nem.

Keşkeçler şahlanır,
"İyi ki"lerin boynu bükük.
Ağlanır.

Kalbi kırılır,
Sözler susar;
Yetim cümleler dokunur, yürek;
Dağlanır.

Yorgun düşer beden,
Gözler susar,
Dudak ıslanır.

Can, kırıklarıyla dövüşür.
İki canlı,
İki insan,
İki yâr
Ayrılır.

Zift siyahında bir keder yüzlerde,
Bir ölü morluğu,
Bağırır gözbebeklerinde.

-Gidersin
Önce düşlerin gider bedenden,
beyninde bitirirsin,
Sözde mantık,
Sözde;
-Alın yazısı!

Sonra yürekte yitiverirsin sancısıyla;
kendini bilmez bir merminin.
Konuşur,
Zehir zemberek.
Oysa doğrudur şairin dediği;

"Ayrılık sevdaya dâhil,
Ayrılanlar hala sevgili."

Yol ayrımlarında bir buluşma ümidi,
Bakışlarda;
İntihar sessizliği.

Oysa ben,

Silahsız nefer,
Hüküm giymiş sürgünlüğünde.

Sana gelişlerim
Ümitsiz, vakitsiz;
Dört bir yanı kuşatılmış.

Kuru bir sitem sadece;
Geç kalınmış bir dönüşten ibaret,
Günlerden; Cumartesi. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/510054/gec-kalinmis-cumartesi.html>

"Dönecek bir gün"

[italik] " Kalbi çarptığı sürece bir bedende, her zaman ümit vardır."

İçimde söylenmeyen ne çok şey kaldı.
Ne çok şeye hasret gidiyorum ben.
Beslediğim nice hayaller vardı
Onlara kavuşmak için gidiyorum ben.

Yıllar önce yazılmış satır olsa da
Dünya hep yerinde kalmış olsa da.
Benim yerim onda dolmuş olsa da
O içimde varken gidiyorum ben.

Yalanlarla dolu sözler etse de
Bir başkasını benden çok sevse de
Arkasına bakmadan bırakıp gitse de.
Ardıma baka baka gidiyorum ben.

Yüreğine iz bıraksa da nice şairler.
Senin için yazılmış bütün şiirler
Hiçbiri benim kadar içten değiller
Bunun için ağlamadan gidiyorum ben.

Son sözü söyleyen kalan olsa da
Matemden her geçen yıl solan olsa da
Yılları bekleyerek dolan olsa da
Sözümü söylemeden gidiyorum ben.

İmkansızdır birçok hayaller bazen
Kaderini yalnızca kendi yazamaz insan
Sen her mutluluğu tatmış da olsan
Senden daha dürüst gidiyorum ben.

Benim kadar sızlamaz ki senin için
Gidenler hep yaş dökerler için için.
Cevabı bulunmaz bu sitem niçin?
Adını bilerek gidiyorum ben.

Mutluluklar bazen uzun sürmüyor.
Her insanın birden yüzü gülmüyor.
Dünya sanılandan hızlı dönmüyor.
Yarınım yanımda gidiyorum ben.

Bu sitem bu acı bilmezsin sana
Nefretim,sevgim bu bütün öfkem.
Bu hayat elbet bir gün dönecek bana.
Bunun ümidiyle gidiyorum ben.

" Bilmez ki hiç kimse bütün şarkılar insanlar üstüne yazılmıştır.Yeni bir dünya keşfine çıkar gibi yazılan şiirler,bilmez ki insan o büyük özlemler, onun için yaşanmıştır. Hep gitme telaşında; dünyadan kopma yarışında canından can sökerek.

Bilmez ki kimse "dönmek" fiilinin bir ölümü diriltebileceğini. Her şey beden mi, ne zamandan beri kayıp ruhların korkulukları biz? " [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/510387/donecek-bir-gun.html>

"Türkü"

Gecenin en duygusal saatlerinde,
bağıra bağıra türkü söylemek gelir içimden.

"Değmen benim gamlı yaslı gönlüme..."
Bütün ışıklar kapanır,
ay yüzlü gökyüzüne gülümserim,
yanaklarım aydınlanır.
Kainatın gamzelerini seyrederim.

Zehir gibi akar sözcüklerim içime;
yüreğim zehir zemberek.
Bağırasım gelir;
gökyüzü perdelerini açar sabaha.
Güneşin doğuşuna imrenirim.

Bu öyle bir gecedir ki ,
yazmak istemez kalemim.
İlk kez yaşamayı seçerim;
sessiz ve yapayalnız.

Bir türkü söylemek gelir içimden;
sazın tellerinde beklerken,
biraz senden,
biraz benden,
hepimizin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/512840/turku.html>

Ey gönül !

Yıllardır onca sevda kahrını çektin,
Yorulduñ, üzüldüñ, yandıñ ey gönül.
Onun için canından, şanıñdan geçtin,
Sonra da yalnız kaldıñ ey gönül.

Yanıña bir kere görmeye gelse,
Canından bir lokma vermeyi bilse,
Sevgiyle, coşkuyla tebessüm etse,
Gözyaşını rahmet bildiñ ey gönül.

Günlerce mehtaba dalan gözlerin,
Uykuya hasret kalan gözlerin,
Canını bihaber alan gözlerin,
Peşine düştüñ, gittiñ ey gönül.

Bilmez ki sadakat senin dilindi,
Sevda yüreğinde ferman bilindi,
Hasretin sevginden daha derindi,
Sen yine o dedin, durduñ ey gönül

Vuslat, seher vakti dalar düşüme,
Hayalin sabaha düşer peşime,
Bir gölge bakışın; iner yüzüme,
Nasıl bir kurşundu vurdu ey gönül.

Zamansız yüreğe düşer od, yakar,
Hangi mert sevdalı cânandan bıkar,
Elbet her karanlık gündüze çıkar,
Senin de yüzün güler ey gönül.

Kimler geldi geçti senin tahtına,
Senden vazgeçenler küssün bahtına,
Canını yakanlar düşsün ahına,
Yansın senin gibi solsun ey gönül.

Yaraların derin saramaz hekim,
Üç günlük dünyadan geri kalan kim,
Kurulur bir divan alınır öcün,
Garibin yaşı yerde kalmaz ey gönül.

Bunca sözü söyler durur bu kalem,
Halinden anlamaz acayıp alem.
Ne bir şikayettir ne de bir elem,
Bir bıçak sırtımda durur ey gönül.

Yaşadık, eğlendik,sevdik, sevildik.
Kimisinde deli divane idik.
Her şeyin haddini, halini bildik,
Bir seni unuttuk,ittik ey gönül.

Artık bükük boynum, kırık kanadım,
Her bağlandığıma durdum ağladım,
Hepsinde bir medet umdum, aradım,
Hepsinden elin boş döndüñ ey gönül.

Yüreğim; haydi git,kanadın kırık,
Boş yere yorulma, zaman kalmadı.
Bir gece vakitsiz gelir ayrılık;
Bak; dünya Süleyman'a bile kalmadı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/515806/ey-gonul.html>

Aklıma düştü yüzün...

Üstünden günler geçti hatta saatler, aylar.
Masmavi gözlerini hala hatırlıyorum.
Adına yazdığım her şiir sana ağlar,
Okuyunca gözlerim doluyor, anlıyorum.

Ne çocukça sevgiler yaşadık karşılıksız,
Ne çok çocukça davrandık aşkımızda,
Bir yol var ki gecede hava serin ve ıssız,
Yıldızlar da kalmadı o masum aşkımız da.

Bakarken kıyılmayan gözlerin değerini,
Ayrılırken bilmezmiş hiçbir aşkın kurbanı
Unutmuşuz hepimiz gözlerin görevini,
Yalanlarla kirlettik onun için dolanı.

Ne ümitle yeşerdi içimizde baharlar,
Ne baharlar gördük ki hepsinde heyecan vardı,
Kıyılmış onca yürek,köşe bucakta ağlar,
Oysa bilinmez vakit dar, yollarımız kısaydı.

Gece vakti olunca aklıma düştü yüzün,
Gözlerin, sözcüklerin ve de gülücüklerin.
Sanma ki hala büyük hala geçmedi hüznüm.
Bilirsin dua okunur ardından ölülerin.

Hala yarınlar için haklı sebeplerim var,
Hayaller, ümitlerim sabırla beklemekte.
Yalnızım, kendimleyim, yazıyorum sürekli,
İçimdeki o hüzün günden güne gitmekte.

Sevgimi belli edemem çok sevince,
Ya uzunca bakarım, ya susarım dinlerim.
Ama akardı hayat aşkla boylu boyunca,
Çocuk olur bir film gibi onu izlerim.

Gözlerin, ah mavisî; saydam dokunuşları,
İşlerdi ta gönlüme açardı kapıları,
Gözlerin bir alevin titreyen kırmızısı,
Ve işte ayrılınca olur alınyazısı.

Şiir defterlerimde bir yapraksın sararmış,
Geçmişimde bir şatonun mimarı yazdım seni,
Eşim dostum unuttuğumu; daha yeni anlamış;
Oysa ne çok önceden buldum ben eski “ ben”i

Bilmek çığlıklarını , özlemin ateşini.
Her birini apayrı bildim, gördüm, yaşadım.
Hala duymak gecenin o ürküten sesini,
Öyle çok hissettim ki gündüzlere taşıdım.

Üstünden günler geçti hatta saatler, aylar.
Masmavi gözlerini hala hatırlıyorum.
Adına yazdığım her şiir sana ağlar,
Okuyunca gözlerim doluyor, anlıyorum.

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/519491/aklima-dustu-yuzun.html>

"Geç Kalınmış Bir Pazar"

[italik] "Bana; "seni seviyorum"diyebilmenin kısa yolunu bulabilseydin,
şiiirlerimde beni öykülerimde vurduğun kadar vurabilseydin,
benimle kendinle kaldığın kadar kalabilseydin
ve bütün bir ömrün mutluluğunu iki sözcüğümde alabilseydin,
çirkinliğimi daha edebi, gizliliğimi daha yalın katabilseydin bana
ve benimle bir öyküde yakışacak kadar suskun
beni haklı bulunca bağırarak kadar yiğit olabilseydin;
şuan hayal kırıklığının dizeleri yerine;
"seni"yazardım..." [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/529804/gec-kalinmis-bir-pazar.html>

"Tırnak İçi"

'Şiirler', ah şiirler ne çok anlattı seni,
Her sözcüğün başında alevlendi aşkımız.
Şiirler ki bin parçaya böldü dağıttı beni.
Artık bölündü huzurla dinlediğim şarkımız.

'Gözlerindi 'her saniye dalıp, huzur bulduğum.
Şimdi bir can, bir can var ki artık benden pes diyor.
Bugün yağmalanmış sevgilerdi bulduğum,
Bana bakıp aç kalbini, tepelerde es diyor.

'Senin' huzur, senin yaşam, senin melek dediğin
Bugün terk edişlerini gömdü şiirlerine.
Bir zamanlar varlı yoklu masallarla sevdiğin,
Şimdi farklı dünyalarda esti gürlendi yine...

(Şiirler, gözlerindi senin...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/533203/tirnak-ici.html>

Yeniden

-Susacak'mışım'
İçim bu kadar çığlık çığlığa.
-Korkacak 'mişim'-
Bu kadar cesurken.
-Gidecek 'mişim'
Ne vakit iyi olmak isterken.
-Sevecek 'mişim'
Yeniden,yeniden, yeniden...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/536620/yeniden.html>

Sevdiceğim

Bilirim nemli gözlerin acısını sevdiceğim,
Gece yarısı bölünen uykuları.
Bilirim kör kuyulardan çıkılmaz
ve canın yanmaz sabaha doğru ayaklanan sancılar kadar.

Uzar,
Bir kasvet büyür avuçlarında umudun.
Doğar yine bir güneş;
Saçaklarında parlar yeni bir gün,
Buz renginde.

Bilirim sevdiceğim;
İnce bir çizginin ortasında yürüyen cambaz kadar
Arasındayım iki siyah çizginin.
Ve uzadıkça yollar;
Kesilir bütün ümitlerim.

Keskin bir bıçak kadar keskin,
Solgun bir çiçek kadar solgun
Ve yansız bir insanlık örneği gibi seviyorum.
Seviyorum yansızlığı.

Ve yansızlık buz gibi bir odanın
Tavan arasından aktıkça
Dibine çöküyorum içinde bulunduğum şişenin.
Ve arsız bir yüreği bağlamak isterken hayata;
Ölüyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/543695/sevdicegim.html>

İmdat!

[italik]

Sözcükler, cümleler ve paragraflar
Hani şiirlerim, neredesiniz?
Bu akşam burada derin hüznün var.
Siz başka kalemlerde seferdesiniz.

Her şeyi bilenler; sözde insanlar.
Ellerinde haçer, gözlerinde kin,
Vururken hiç mi hiç acımadılar.
Yüzler nefret dolu, yürekler çirkin.

Gülerken öylesi keyifli yüzler,
Ağlarken her biri başka bucakta.
İçinde bir yangın, her şeyi gizler.
Ve herkes yabancı bir sonsuzlukta.

Yanıldım, derinde büyük bir acı.
Yanıldım ki kimse anlamaz beni.
Bir acı ki hiçbir yerde yoktur ilacı.
Her gelen bir sebep bilir gideni.

Sanki bir yolcuym her an ayakta,
Bir karanlık ki kendine çekiyor beni.
Bedenim tutsak olmuş bir sağanakta,
Titretiyor soğuk tüm bedenimi.

İmdat! öyle imdat, duyun da gelin,
Nefesim her saniye benden uzakta,
Rüyamın içinde beyaz bir gelin,
Elinde güvercin uzaklaşmakta.

Bitersem sessizce, susar giderim,
Sanmayın kırgınım, küskünüm size.
Sizsiz olamadım, sizsiz biterim.
Ne cümle dökülür, ne de bir dize.

Hani şiirlerim neredesiniz,
Sözcükler, cümleler ve paragraflar,
İçimde yokluğunuz, gölgem sizsiniz.
Hüzünler içindeyim siz gelene kadar. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/549615/imdat.html>

Yalın Ayak

Kaç kez susadım sana,
Kurumuş dudaklarım en büyük şahidimdir.
Kaç kez geçtiğin yollarda bekledim
Saçma şeylerle uğraşarak.
Ve kaç kere dışarı çıkmak için hazırlanıp
Kapıyı açtığımda senin gözlerini
Bir daha görme ihtimalini hissedip
Fırladım sokağa; yalın ayak.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/553851/yalin-ayak.html>

"Şiir"

“Çok seviyorum şiiri,
Şiir yazabilmeyi.
Çok yazıyorum da,
Ama hiç düşünmedim,
Şair olabilmeyi.
Sen gittiğin gün
Ben kapattım zihnimdeki o düğmeyi.
Ve sanırım
Bir daha şair olamayacağım.”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/554429/siir.html>

Gel de deli olma

Çok ayna kırdım,
Paramparça çok kalp bıraktım.
Çok sustum;
Konuşmak yerine.
Çok ağladım;
Kimseye göstermedim.
Çok sevdim;
Gösteremedim.
Çok güldüm;
Dalga geçercesine.
Çok söz verdim;
Tutamadım hepsini de.
Yalnızken kalabalık,
Kalabalıkken de
Eksik kaldım kendime.
Çok kaçtım;
Arkam hep
Boştu nedense
Açık kalmış bir logar kapağından
Düşerim diye.
Korkmadı kimse.

Şimdi dönüp de
Neden şiir yazıyorsun diye soruyorlar.
Gel de deli olma.
Gel de parçalama aynaları.
Gel de kalp kırma şimdi.

Susma diyorlar da
Dinlemiyorlar sonra.
Bir de kaçırıyorlar gözlerini,
Baka baka.

Ben mi şimdi,
Ben mi söylemeliyim size
Nasıl bir yara bıraktınız;
Gözlerinizle.

Önce siz terk ettiniz.
Şimdi gidiyorum ben de
Yalnızca buruk bir sızı bıraktınız;
kalbimde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/556246/gel-de-deli-olma.html>

Bunca

[italik] Bunca söz,
Bunca ses,
Bunca ayrılık,
Bunca el,
Bunca göz,
Bunca dargınlık,
Bunca ben,
Bunca sen,
Bunca zamanda.
Bunca kez,
Bunca kadar
“biz” olmadık [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/560343/bunca.html>

Gelmedin

[italik] Gözlerimde bir bahar kışa döndü bu sabah,
Mevsimler birbirine düşman oldu ,gelmedin.
Pamuk gibi yastığıım taşa döndü bu sabah,
Her gün çektiğim acı başa döndü, gelmedin.

Sanki nice yağmurda yalnız bendim ıslanan.
Her kapı çalışında  mit ettim, gelmedin.
Hırçın ocuk nerdesin, hani sendin uslanan.
G le oynaya gittin, ben sessizce bekledim.

Kara bir sevdaydı her öyküde okunan.
Sen dönmesi gereken kahramandın, gelmedin.
İçimde onca şiir ezgiyiyle yakınan,
Acı bir türkü oldu,duydun da dinlemedin.

Nice şair bilirsin onca ayrılık görmüş,
Seven mi sevilen mi,söyle sen hangisiydin?
Aslında tüm şarkılar tek bir hayale dönmüş,
Sen o hayalde susmuş sı dolu bir resimdin.

Onca giden içinde nice şiir adanmış,
Nice sitem edilmiş, nice şarkı söylenmiş.
Ve kılıç kadar keskin sözcüklerden bilenmiş;
Sen hepsine sitemkar vurdumduymaz direndin.

Güneş yüzüme k st , rüzgar saımdan uzak,
Günler aylara döndü, yıllar geçti gelmedin.
Onca  zlem birikti onca sevgime yazık,
Yol bitti, kalem sustu, kuşlar g t  gelmedin.

Sevgim ki karşılığı bulunmamış bir şarkı,
Sevgim ki hala inatçı hala öfkeli bana.
Ne denir bilmem artık, eviremeden arkı
Dönüyor sanki zaman her saniye yarına.

Gözlerimde bir bahar kışa döndü bu sabah,
Mevsimler birbirine düşman oldu ,gelmedin.
Pamuk gibi yastığıım taşa döndü bu sabah,
Her gün çektiğim acı başa döndü, gelmedin. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/572387/gelmedin.html>

"Yalnızlar Korosu"

...../)....../)

_____ "Kocaman" diyorlar dünya için.

_____ Oysa ufacak.

Hayaller yok orda,
ölümsüzlük;
gecenin karanlığında yalnızca
bir çılgılık...

_____ Yalnız,
yalnız ölmeliyim oysa,
yalnızken nasıl güldüyse gözbebeklerim,
yalnız ağlamalıyım.
Yalnız bir cümle kalsın benden geride
Yazdıklarımda;
Severek ayrıldık.

_____ "Bat dünya sen, bat"
Biz (yalnızlar) bunu sana hak kıldık.

Oysa ölüm bile ayıramazdı;
iki kalbi.

_____ (Nuray KAÇAN) 07.03.2012 20:45

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/580094/yalnizlar-korosu.html>

Kül yığını

“__Sana kocaman bir şehir bıraktım,
Kaldırımlarında sana dair sözcükler”

Sana dair çalınan müzikler;
Sokak aralarında.
Sana beslenen bütün duygular;
Birkaç çocuğun masum oyunlarında.

____Sana ;
Kocaman bir şehir bıraktım,

İmzalanmamış aşk senetleri kasalarda,
Mühürlenmemiş anlaşmalar,
Bitirilmemiş şiirler,
Yazılmamış mektuplar bıraktım.

Söylemek isteyip söyleyemediklerimi;
Bir kül yığına çevirip gökyüzüne fırlattım...

____Sana;
Kocaman bir şehir bıraktım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/582144/kul-yigini.html>

"İkisi, yalnızca ikisi, hep ikisi"

[italik] " ...

Ve iki kez âşık oldum;
bundandır iki kez ölmüşlüğüm.

..."

- Yılmaz Odabaşı- [/italik]

İkisi de konuşuyor içimde.

"Biri kendisini kutluyor bana verdiği zararla,
biri kendine kızıyor beni kaybettiği için."
Birini çok sevdiğimden utanıyor,
diğeri kışkırtıyor için küsüyorum kendime.

Ben küsünce susuyorlar.

Yıllardır körelmiş demir parmaklıklar gibi asıyorum suratımı ;
gelip geçenlere.

Mahzun bir ifade yüzümde "git" dediklerime.

Ve en güzel saatlerimde karşılaştınca en nefret ettiğime
çirkinleşiyorum.

Çirkinlik en çok o saatlerde güzelden daha güzel.

Yarımlar için umut besleyen gözlerim o saatlerde sitem alevleriyle.
Şimdi söyle!

Hangimiz daha çirkiniz?

Her geçen gün kemikleşmeye yüz tutan bedenim mi,
Sönükleşmiş, kir tutan yüreğin mi?

Kırdıklarımı salıvermek istiyorum üstüne suçlu o diyerek...

Dilim suskun sebepsiz yere.

Suskun dilim sebep ;yok yere.

Bozuk bir plak çalısım var ilerleyen akşam saatlerinde.

Milyonlarca insanın içinde sadece iki insan konuşuyor içimde;

Birine kırgınım; birini ben kırdım.

Her intikam suçu işleyenden alınmıyormuş meğer.

Ve en büyük suç ,yapılan kötülüğü yapmamak gerektiğini bilmeyerek.

Yalnızca kendime suskunluğım ve yalnızca iki sitem;

İçimdeki iki insana.

[italik] "Koşasım var yalnızca kaldırımlara içimdeki karanlık insanlarla;
Arınmak ve uslanmak için." [/italik]

Oysa bir mektup neyi çözmezdi,

Yazabilseydim kendime,

Bitseydi kalemlerim...

Söz mü?

Söz...

Küsüm ikisine de onlar haklarını helal ettiler,

Ama ben;

-etmiyorum.

Seni kiran kimseyi affetmiyorum...(kalbim)

Dağılmış parçalarını şiirler iyileştiriyor,
Kesiklerine yetebilen yok.
Susuşların gün be gün taze;
Sabahına kızılca kıyamet kopuyor.
Evet; esiyorum...
Seni ;içimde çürümeye yüz tutan köstebek,
Seni dünyalar güzeli mavi gözlü bebek;
Affetmiyorum.

İki insan konuşuyor içimde;
Biri isyan içinde,
Biri arayış peşinde.
Birini kırdığım için yerle bir
Birini sevdiğim için asi.

[italik] "Her geçen gün daha da güzelleşiyorum;
gözbebeklerim elmacık kemiklerimden daha canlı
ve beş parmağım daha da ince, tartıda bir hafiflik" [/italik]

korkmuyorum.
Saniyeler azalır gibi
49
48
47 ...
Çoğalıyorum içimde.

İkisi de sustu;
Susmalıydılar,
Susmalıydı,
Susmalı,
Susma,
Sus!

Birini kırdım,
Çok kırdım birini;
Oysa vazosunu da kırmıştım annemin,
Almıştım yenisini.
Onun yenisi;
-yok.

Mevsim kış diye değil bu soğuk,
İliklerime dek işledi varlığı birisinin;
O dünyada nefes aldıkça dünyam daralıyor,
Kahkahalar kopardıkça dünyam yıkılıyor.
Susunca;
Ağlıyorum.
Kırdığım giriyor rüyalarım;
Uyanıyorum.

İkisi de uyuyor;
İkisi de rahat,
İkisi de huzurlu
Ben gecenin bir yarısı,
Onları içimden atmaya çalışıyorum.
Alabora olmuş bir teknenin,
İki yolcusu gibiler şimdi,
[italik]
"İçindeler adı bilinmeyen denizlerin,
Masmavi sularına karışarak,
Kayboluyorlar." [/italik]

Düşünü görüyorum,

Dün gecenin.
Düşüyorum,
Düşüyor,
Düş!

İkisi de sustu,
İkisine de küstüm.
İkisi de yüreksizdi.

İkisi, hep ikisi,
Yalnızca ikisi;
İki farklı parçasıydı dağılmış yüreğimin;
Şimdi iki farklı mevsimi gibiler.

Geldiler,
Gittiler,
"Bitti"ler.

Ya şiirler?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/584530/ikisi-yalnizca-ikisi-hep-ikisi.html>

Büyük konuşacağım

Büyük konuşacağım; büyük.
Büyük sözler alacağım avucuma,
uzun cümleler kuracağım
Büyük lokma yemeyeceğim ama
Büyük konuşacağım;
Tüm güzergahlarını değiştireceğim hayatın,
Bütün zincirlerini kıracağım köpek kulübelerinin,
Perdelerini açacağım sonuna kadar odamın
Karşı komşunun duyacağı kadar bağıracağım;
Uyumayacağım dörtlere beşlere kadar;
Sabahlayacağım.

Güneş doğmaya çalışırken;
Kapatacağım ellerimle,
Bütün dünya,
Kararacak bir günlüğüne,
Tek mevsim yaşayacak insanlık;
Üşüyecekler.
Sonra farklılıkları arayacaklar;
Sıkılacaklar.
Asla,
Kesinlikle,
Katiyen,
Demeyecekler.

Büyük konuşacağım;
Küçük lokmalar yiyip.
Ruhsuz şiirler yazacağım,
Ama deli dolu bir ruhum olacak.
Gün gelecek en nefret ettiklerim-
-Ki bilmem nefret etmesini-
Özleyecekler beni.
Gideceğim;
Güneşini karartacağım dünyanın.
Can yakanın canını yakacağım,
Yüreği burkulanın ilacını bulacağım.

İnsan, insan olmayı öğrenene dek;
Büyük konuşacağım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/586296/buyuk-konusacagim.html>

Bitiş çizgisi

Yitip gitmiş herkes,
köşelerde hüzün, kırıklar, "yeter artık"lar kaldı.
Kulaklardan hala gitmeyen "olmaz"lar
Dudaklarda;
"bir ihtimal"çaresizliği daha

...

Bahçedeki banklar ıssız,
suskunluk iğde ağaçlarında.
çekip gitmelerde;
kocaman bir
-dönmeyeceğim! sitemi
Kağıtlarda cümleler,
avuçlarda ihtimaller,
koridorlarda seslerle örülü kelimeler kaldı.

....

çaresizlik...

zor,
çekilmez,
acımasız.

Ellerimde hafif bir titreyiş,
gözlerimde tuhaf bir bekleyiş,
"dün" de bir yitiriş
ve sonda bir bitiş çizgisi kaldı.

"Her şey bu kadardı."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595116/bitis-cizgisi.html>

"Sır"

Birgün,
bilmem belki yarın belki ondan sonraki dün,
belki rüyamda, uyanırken ya da.
Susup susup yine de gözlerimle
sana bakacak, ne şiirler yazacağım.
Sen bir masada oturmuş çaresizliğine üzülecek,
ağlamak isteyip; ağlayamayacaksın.
Bilemeyeceksin içindeki çaresizliğin çaresinin
karşıdaki insanın dünyasında olduğunu;
anlayamayacaksın.

-Küçük bir sır'dan-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/596684/sir.html>

"Üstelik aylardan hala haziran."

[italik] Üstelik aylardan hala haziran.
Günlerden cumartesi,
Bir öğle vaktindeyim.
Köşe başları aynı,
Hatırlarmış gibi eskileri.
Hüzün yağmurları yağarken bile,
Çarpa çarpa vuruyor pencereye,
Hıçkırarak çarpılıyor kapıları;
Yan taraftaki evin.

Yıllar geçti üzerinden,
Yolları eskittik,
Gözlerde can pazarı kurulmuş,
Gözlerde; hicran.

Üstelik aylardan hala haziran.
Günlerden; cumartesi.
Uyanışlarda;
Sitemkar bir direniş.
Uykusuzluklarda;
Gecenin sessizliği.

Yıllardır hala aynı mevsimdeyim,
Yollar gidenleri uğurlarken,
Ben kalmanın çaresizliğiyleyim.
Aynı saatlerde,
Farklı yollar üzerinde çizilmiş haritalar,
Farklı kaderler.
Gülümseyen gözbebeklerimde;
Kalmışlığın hissizliğiyleyim.
Gidenler hep farklı yüzlerde,
Hep farklı yaşanmışlıklarda.

Köşe başlarında
Yüzyüze söylenmemiş aşkların;
"Ben gidiyorum" deyişi.

Üstelik aylardan hala haziran;
Günlerden cumartesi... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/614803/ustelik-aylardan-hala-haziran.html>

"Ömrümün ikinci yarısında"

Sonra gelirsın sevdiğim,
ömrümün ikinci yarısında.
uzatmalara oynarken ben;
karşılaşırız bir yol ağzında.

Sen; düpedüz inatçı, çekingen,
ben hala büyümemiş bir kız çocuğuyken

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/618908/omrumun-ikinci-yarisindayken.html>

'Aşk bizi seçti'

[italik] "Omuzunu dünyaya yaslamış gibiydi;
Uykusunda "ay"a gülümsedi..." [/italik]

Anlatacak öykü var mıydı, dünü ve ondan öncesini.
Bir şiir biliyorum özetleyen bugünü ve bundan ötesini...

Sözcükler; ne büyük külfetti omuzlarımızda.
Oysa biz onlarca cümle kurduk onlarla.
Söylenen her şeye esip gürlediler; ayrılığa bile.

O kimdi?
Kimdi yüzyıllardır vuslata uzak tutan gönülleri,
Kimdi bu çirkin oyunu başlatan?
Kapatın perdeleri,
Rengine boğun karanlıkların,
Aydınlık dolsun odalarınıza.
Tasadüf mü?

Hayır!
Tasadüfler,
Ayrılığı anlatır çoğu zaman.
O en sevgili rüyalarımızda bile;
En sevgilimizin teni değdi tenimize,
En sevgilimizle yan yanaydık.
Yüzü bir rüzgar gibi geldi, geçti.

Tasadüf değil,
Tasadüfler çoğu zaman ayrılığa çaldı çanlarını.
Uyandırın aydınlıkları, çöksün karanlıkların üstüne;
Sevinin,
Sevin sevgilim;

"Aşk, bizi seçti."

02.07.2012 - Nuray KAÇAN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/626221/ask-bizi-secti.html>

Sen miydin?

Kim başışlayacak seni?
Bu kaçıncı firar rüyalarımđan.
Sahte bir düşün müydü,
Yoksa bir gülüş müydü;
Bir ölüñün yüzünü andıran.
Hangi masal kahramanı
Dibe vurmuştu yelkeniyle;
Bir varken yok oldu birden.

Sen miydin, yoksa hala gölgesi akseden
bir hayalet mi tuttu ellerimden?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/629814/sen-miydin.html>

On dördüncü uyku

[italik] “Sandığın kadar kolay değil,
Bir hayalin uçurumdan savruluşunu izlemek...” [/italik]

Sus.../

Bugün dile gelen ben olacağım.
Suskunluğum
Bir suçtu zamanında senin için.
Konuşamadığım ne varsa
Anlatacağım.

Sus ve dinle.../

Çok kızdım sana zamanında;
Nefretimden tanıyamadım aynalarda kendimi,
Bin kere andım adını öfke içinde,
Her şeye dair bir sözüm oldu.
Sana on binlerce.

Sakin konuşma.../

Gizli gizli ağladığım da oldu,
İçten ağlayıp güldüğüm de.
Yalan da söyledim,
Pempe ufak yalanlar değil.
Kocaman yalanlardı hepsi de.

Ne olur dinle..!

Bir daha bu cesareti bulamasam kendimde,
Dayanamam.
Yitik bir öfke hapsedilir bedenime,
Nefes alamam.
Şarkılarda sıkışır kalır özlemim,
Dinleyemem.
Kalbim kırılır,
İyileşemem,
Uykum gelir,
Uyuyamam.

Sus ve dinle.../

Günlerden bir gün,
Belki mevsimlerden kış
Gece vakti;
Gelirsin.
Sana söyleyecek tek sözüm kalmadan,
Çeker giderim.

Yaparım bilirsin,
Senin kadar cesur değildim,
Ama şimdi;
Senden daha da gidiciyim
Ve zincirlerimi kırmaya
Yemin edecek kadar güçlü.

Sevseydin biraz,
Beni de kendin kadar.
Bugün seni anımsarken
Bir tebessüm salardım hayalinin arkasından.
Bu kadar incinmezdim adını heceleyip.

Bu kadar kalmazdım kendime.

Sus tek bir şey söyleyeceğim;
Hayalini kurduğun bir şey gerçek olmazsa
Yahut olur da kayarsa ellerinden bir gün;
Rüyama gel lütfen.
Sana bu acıyı atlatacak sihirli sözleri söyleyeceğim.

“Biraz acıyacak, geçecek sonra.
Bir hayalin intiharını izlemek
Bin kere ölmek gibi,
Hala yaşarken...”

Ölümü tattım ben o kadar da korkunç değil,
Yaşarken üstelik...

Bir dakika.

"Rüyama gelirken sana verdiğim bakışımı da getir bana;
Boş boş baktığım aynalarda çirkinliğim."

Bitti, şimdi gidebilirsin

Ne olur ölme on dördüncü uykuda.

Ne olur!

Ölme, on beşinci uykunda geleceğim.

Bir hayalin ölümünü izlemek zor bilirim.
Bin kere ölmek hayattayken
bir kere düşmek toprağa.

“Sakın giderken ses çıkarma,
Ölü bir hayal duruyor merdiven başlarında.
Parmak uçlarında yürü ve çık kaldırımlara.”

Ve ölmeyi düşünme sakın;
On dördüncü uykuda.”

Nuray Kaçan- 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/639680/on-dorduncu-uyku.html>

Rüya

Grileşmiş bir kentin en uç noktasındayım,
Sanki bir yol daha var biraz daha karanlık,
Yitirilmiş bir aşkın kırkınıcın yasındayım,
Bütün aşk şiirleri yarım yamalak artık.

Çekin bütün fişleri, yenik sayın kalbimi,
Beynine zayıf düşmüş, inancımı yitirdim.
Bana bundan sonrası zehir zemberek artık,
Yarım kalmış şiiri acımasız bitirdim.

Ne zaman bir ses duyar, çekilirse nefesin,
Gözlerinden bir anlık mutluluğu ayırma
Bütün güzel dilekler huzuruna erişsin,
Rüyadaki sahnede n'olur kalbimi kırma.

Kimimizde hayatın sancılı ruhu saklı,
Senin büyük bir aşkı alacak bir kalbin var,
Hayat aşkı bilmeyen acizlere yasaklı,
Kapıları kilitli, geçiş güzergâhı dar.

Bir rüya ki, elimden tüm çiçekleri aldı,
Beni bir ömre yakan pişmanlığa gömerek,
Bir kelimedede sustu, gökyüzüne kapandı,
Ruhunu teslim edip, sonsuzluğa gülerek...

Nuray Kaçan- "Grileşmiş Bir kent'ten..."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/685346/ruya.html>

Hangi Őir?

[italik] Sana hangi Őirle gelsem bilemiyorum,
Kesik bir hıçkırıktır tutuldu boğazımda.
Gözlerimden akan Şeye anlam veremiyorum,
Garip bir tutukluk var bir damla gözyaşımda.

Őirlerde hüznün var, acı bir vaz geçmiŐlik,
Hangi Şarkı eksikti, biz tamamlayamadık.
Sözcüklerde gizlenmiŐ hummalı bir sessizlik,
Neyi atladık geçtik, neyi anlayamadık?

Gizli bir Őir gibi tutundun yüreğime,
Kimse duymasın diye sessizce okuyorum.
Ufaktan bir tebessüm sakladım gözlerime,
Seni göreceğim güne emanet dokuyorum. [/italik]

Nuray Kaçan- 01.02.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/694019/hangi-siir.html>

"Çok güzeldim"

Çok güzeldim,
Öylesine güzeldim ki...
Yalanlar söyledi bana şiirler,
Burnum uzadı,
İçine çöktü yanaklarım.
Aynalara küstüm,
Saçlarımı kestim.

Çok güzeldim,
bir tek o gördü.
Yanına alarak bütün güzelliğimi;
Gitti.
Geride kalan sadece;
Burnu uzun, ince parmaklı,
Bir iskeletti.

Nuray KAÇAN- 16.02.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/699269/cok-guzeldim.html>

"Şairler de küstü bize"

[italik] Bir lokma gibi haram kıldın;
paylaşmayı, anlamayı.
Yitik bir hayal şimdi gözlerimde.
İçimde kaybetmişliğin yorgun hissizliği.
Yarım kalmışlığın bir şiiri var dudaklarımda.

Sözsüz kaldım.///
İçimde kanatları kırık bir güvercin. [/italik]

...

Sana sandığın kadar uzak değilim,
bir mola yerinde yorgunluğum.
Sussam ; bir fırtına olup sana eseceğim.
Konuşabilsem,
bir konuşabilsem.
Sanki dilini yutacak kalbim.

Önceden kendi başıma kurduğum oyunların,
hem annesi hem babası hem çocuğuydum.
Sen gidersen;
yetim düşerim şimdi.
Sen gidersen biterim.

Sen gidersen,
gülüşlerine örterim karanlıkları,
tutuklatır, acı çektiririm.
içimdeki kıyametler kopar,
içimde yangınlar...

Sen gidersen;
bütün şehirler alt üst olur,
bütün nehirler kurur gözlerimde
bütün kehanetleri yok olur çirkin cadıların.
Bütün düzeni bozulur evrenin.

Sen gidersen;
biter bu masal.
biterim ben.

...

Şairleri de küstürdüler sevgilim;
şairler kalktı tedavülden.
Bütün sesler yitik bir sessizliğin boşluğunda asılı,
bütün sözler bir pandomim sahnesinde.

Şairler de küstü bize;
hiçbir şiir gülümsemiyor gözlerimize.

Şairler de küstü,
şairler de...//

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/699786/sairler-de-kustu-bize.html>

"Susardım, Korkardım, Kızardım Oysaki..."

Tanıdık olan her şey, şimdi koca bir karanlık;
aydınlığımı da mı götürdün giderken?.../

Şimdi bütün haziranlar daha bir uzak bana;
daha bir acımasız, daha bir uzaksın sen..

Yürürken önümden onlarca insan geçirdi;
çevirirdim yerlere bakardım.
Başka gözlerde seni görmekten korkardım oysaki.

Şiirler yazardım sana ;gizlerdim, birikirdi karton bir kutunun içinde,
bakır kumbaramda biriktirdiğim bozuk paralardan daha çok sayardım;

Önceden bütün aşklar bir meleğin omuzlarından düşerdi avuçlarımıza;
kanatları kırılmasın diye tutardım...

Ne zaman aklıma takılsa bakışların;
takılıp düşeceğimden korkardım.

...

Adın iliştiğinde dilime, söyleyeceklerimi yutardım.
Ne vakit; ölüm gelirdi aklıma.
Dilim tutulur,susardım.

Ben seni anladım, sevdim oysaki,
ne zaman bir şey söyleyecek olsa biri;
karanlıklara boğardım kötü niyetli cadıları,
sevdiklerime kızardım.

...

Ellerini tutardım, gözlerine bakardım.
kocaman bir gölge düşerdi ,duvarlardan ayrılık akardı.

Ah ederdin rüyalarımın girerdin
kötü bir roman karakterini oynardın,

çıkardın başından aklını, kalbinden aşkını,
aşkımdan beni...

/Bütün rollerini sildi yazarın,
yeni bir senaryo yazılıyor sana.../

Yitirdim bütün aydınlığımı ,bak!
gözlerimin eski tadı yok, tuzu da kalmadı aşkın...

Tanıdık bir şeyler kaldı mı benden,
aydınlığımı da götürdün mü yoksa giderken?

....

Nuray KAÇAN-Şubat 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/701857/susardim-korkardim-kizardim-oysaki.html>

"Düşün ki Aşkım"

[italik]

"Düşün ki aramıza bir kısa çizgi düştü aşkım;
seni de beni de ikiye böldü." [/italik]

Düşün ki bir rüzgar savurdu ikimizi;
birbirine zıt iki noktaya.
Ben kapalı parantezler içinde kalmışım bir hücrede;
Seni ise ünlemler uzak şehirlere götürdü.

Düşün ki;
bir yağmur yağdı; ıslandık.
Sen yağmura inat gözlerime tutundun o gece;
ben bütün yağmurları şiir ettim öylece.

Hüzün,
hüzün ki aşkım;
mesafelere küfreder bir yabancı.
şairlere de kızarım ara sıra;
küserim şiirlere de.

Yüzün,
iki elimin arasında bakıp durduğum saatlerce.
gökyüzünde sayısız yıldız arasında;
sen benim seçtiğim dileksin,
dilediğim gecelerce.

Düşün ki aşkım, ben bir gece mahmurluğuyla yanına gelmişim,
mesafelerin canına okumuş, gözyaşlarının ağıtını yakmışız.
Ben sana aşktan bahsediyorum.
Öylece uyuyakalmışız.

Düşün ki hala yan yanayız;
hiç ayrılmamışız."

Nuray KAÇAN- 12.04.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/718828/dusun-ki-askim.html>

Sisle Gelen-1

Bugün son düğümü de atıp bindim gemime,
uzun yolculukları başlattığım gün bugün.
Tebessümle dokundum beyaz bir güvercine,
küçük dargınlıkları bitirdiğim gün bugün.
En amansız başlığı vermişim şiirime;
Ümit denilen şeyi yitirdiğim gün bugün.../

[italik]
Saklı bir kent gibiydim, dağıttılar ülkemi,
simsiyah saçlarımdan tel örgüler var bugün.[/italik]

Elimde sisli bir el, çekti kendini benden.
Takvim yaprağı gibi azaldığım gün bugün.
Zamanı durdurup da hızla geçtim önünden;
zafer çılgılığı atıp kazandığım gün bugün.
Anlık bir mucizeyle teğet geçtim ölümden,
sanırım düğüm düğüm sarındığım gün bugün.

[italik]Küçük bir sır gibiydim, ayan ettiler beni.
Büyüsünü bozana kırıldığım gün bugün.[/italik]

Rüyalarım her gece bir romanın perdesi,
anladım ki bu gece gündüze de gün bugün.
Tanınmış bir hayalin bulanıktı gölgesi,
kayıtsız hafızamı yitirdiğim gün bugün.
Belirsiz bir çizgide durdum, gelmedi sesi.
anladım ki şiiri bitirdiğim gün bugün.

[italik]Küçük bir kelebektim, ziyan ettiler beni;
hızla esen rüzgarın götürdüğü gün bugün.[/italik]

Şiirlere saklandım beyan ettiler beni,
kısıkümlelerimle bitirdiğim gün bugün,
bedduama bulaştın, günahkar kıydın beni.
Güçlü dualarımı yitirdiğim gün bugün.
Gözyaşıma karıştın, hep benim bildim seni,
büyük umutlarımı söndürdüğüm gün bugün.

[italik]Öylesine alıştım, böyle bıraktın beni;
aşka olan inancı öldürdüğüm gün bugün.../[/italik]

Nuray Kaçan- Göç'ten...

2013

"Kal'ansız Bir'an..."

Ne belli bir zamanda ne doğru yerde geldi,
tertemiz bir kalp için canını yere serdi.
Aşka susamış gibi, gönlü yaralı idi.
onu gören Mecnun'a taş çıkartmış bu derdi.

Sakinliğimi bozdu, bencilliğimi kırdı.
Önce içten yerleşti, sonra kanıma girdi.
Yeminimden vazgeçtim, merhametimi aldı.
şimdi elde avuçta koca bir yalan kaldı.

Önce türkülerinde sonra tellerindeydim;
acemice çaldığı şirin bağlamasının.
Ansızın elleriyle çekti ve de kopardı;
türkülerle bıraktı benim derin yasımı.

Sevenler bekler derdi,aşk koca bir değerdi;
kimler aşkı uğruna türlü engeller deldi.
Yalandı saatlerdir okuduğum romanlar.
Aşk diye anladığım bir anlık esen yeldi.

Gözlerine bağlandım, sonra da gülüşüne,
gizli bir köy gibiydim yanağına gömülmüş.
Önce halime güldü sonra da ölüşüme.
Meğerse enkazımmış saatler önce ölmüş.

Ayrılığın ayında henüz dilim tutuklu,
henüz üzerimdeki yükü atamamışken.
Rüyalarım girdi,mutlu,eli yüzüklü.
Henüz ihanetine sebep bulamamışken.

Hoş olsun deli gönlün, sevin bu senin günün.
mutluluklar anlık bir huzur getirsin sana.
Öyle bir zaman gelsin birden kapansın önün.
Yaşattığın acılar sıralansın yakana.

Gün gelsin ihanetin vicdanına yapışsın,
Senin sandığın yar'in başkasına kapılsın.
Her iki cihanda da yollarımız kesişsin.
Aradığın mutluluk ulaşmasın yuvana.

Ellerini aç yalvar, gözyaşlarım çok büyük;
gün geçtikçe artıyor;öfkem ve sessizliğim,
Ben bugün de kapattım o defter ağır bir yük.
Senin yüklendiğin gün bitecek tüm nefretim.

Ne hakkım helal sana, ne akıttığım yaşlar,
ne geçen günlerimde çektirdiğin cefalar.
Bilirim o büyük güç bırakmaz hakkımı sana;
bir gün senden alırım sana bıraktıklarımı.

Öyle bir sanattı ki geride bıraktığın,
soylu eserin için sevin,gül senin günün.
Öyle zayıf bir yerdi düşünmeden yaktığın.
Şimdi dilediğin kadar koş açıldı senin yolun.

Ben sıradan bir insan, sözü biten bir şair.
ben şarkılar içinde kaybolmuş bir beste.
Sakinliğim saygımdan bütün anılarıma;
ne de olsa çıkarmış mazlum ahı aheste...

Koca bir mezar şimdi geride bıraktıklarım;
şimdi kötü adamısın şirin bir kasabanın.
Dokunduğun güllerin kurutulmuş yüzünde;
Yanık bir ferdi oldun yitik bir hatıranın.

Karargahı, ordusu dağıtılmış neferim.
o koca kahramanı kurşunladın önümde
bu benim kaybettiğim bir kaçınıcı seferim.
her seferin içinde; ömür de var ölüm de.

içimde öldüğün gün kuşlar göçer buradan,
ne şiirim ne sözüm ne mangalda kül kalır.
fısıldar kulağına; haber var uzaklardan;
ne söylenecek tek söz ne telafisi kalır.

oku; sana yazılan son samimi şiirdir;
oku ki aynadaki yüzünde yankılansın.
O'na havale ettim, O en yüce, O birdir.
sol göğüs boşluğunda ince bir sızı kalsın.

Derinlerden seslensin puslu hayalim sana;
yüzümde hep en hazin, en acı resim kalsın.
Gün gelir de ömrümün yaklaşınca sonuna;
O dualar ettiğim sana hep hatırlatsın...

Oku sana yazdığım en muhteşem şiirdir;
ve de en son sesleniş; buğulu sözlerimde.
Oku, içimden geçen her söz senin içindir.
Yankılansın rüyanda, haykırışlar içinde.

Oku sana yazdığım en acıklı şiirdir;
bugün baş sağlığına geldi birçok yakınım;
Ve en hazin ayrılık ,cenaze törenidir.
toprak attım üstüne; üstüne aktı kanım.

bir taraftan yaşa ki her günü doya doya,
sonra varsın vicdanın yavaş yavaş uykuya.
Dilerim gün gelir de olmasın ağlayanın;
dilerim hep boş kalır, doldurulmaz sol yanın.

Oku işte bu benim en acıklı hikayem;
hiç yazılmamış bestem; söylenmemiş şarkımdır.
Oku! sevdiğim adam bir çizgi karakteri;
benim gerçek sandığım hayal dolu aşkımdır...

N.K 06.02.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/811950/kal-ansiz-bir-an.html>

Dua

[italik]
Biri gelse, biri görse, şimdi,
rüzgar sallıyor beni...
-Birhan Keskin-[/italik]

...
Şairi üzdüler,
Gücendirdiler,
Şiirlerine küstürdüler onu.

İnce bileklerinden aktı hayat;
Ve boynundan kalın bir kedere sürüklediler.

Zalimdiler ,korkaktılar./

İnanmadılar...

Sisli bir sabahtı, karanlık bir gölge yatağının
sol tarafında.
Koynunda bir yılan;
Yılanda bin yalan.

...

Yalanlarında kirlettiler.
Oyundu, yazdılar .
Resimdi çizdiler.
Bitik bir kırılmanın günlüğüydü okudukları.
Sesli güldüler.

Susturdular onu;
Şairi öldürdüler,
Bedeninden önce soğuttular ruhunu.

Gömdüler onu,
Sonrası yitik bir şarkı,
kırılmalı bir öykü.
Darmadağın bir roman...

İnce bir dua,
Tanrı soğutsun diye taze acıları
taze gönüllerdeki.

n.k

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/817136/dua.html>

"Kara"

Yağmur yağdı önce,
Sonra sebepsiz bir sessizlik koptu
duvarlarından odanın.
İçeri sızan gün ışığı benzeri bir aydınlık
Her tarafa yayıldı ansızın;
Henüz körpe, henüz temiz, henüz şaşkın
Yabancı olduğu dünyanın.
Acısına ağladı, acısından değil
çirkinliğinden utanan bir adamın.

Yalnızdı, kör bir çocuğu şahit tuttu yalanlarına.
Kara bir örtü çaktı üzerine günah kıvrımlarının.
Kara bir şarkı tutturdu;
Kara bir yazı yazdı alnından,
bağrına yaslanan.

Söyledikleri anlamsızdı;
Düğüm düğüm karanlıklarında.
Kıyısızdı;
Oysa sevmezdim denize kıyısı olmayanları.
Onlar ki; denizler kadar derin.
Kolay yumuşardı, kin tutmaz, yara tutmaz,
Pas tutmazdı suya değen elleri.

Açın gün doğsun karanlığınıza;
Gülen suratlarına ak düşün karanlık gölgelerin.
Yarı çıplak bedenleriniz ısınsın,
Yarı unutkan anılar silinsin belleklerden.
Kabullenemez kimse;
Oysaki anılardır gece uykuları
aniden bölen.

Şarkılar eksiltmez insanı,
Şarkılar ezgili sözleridir ağıtların

Anılar yaş vermez saçlara;
Beyazlar kaderidir insanın;

...

Çekin aydınlığı üzerimden,
Karanlıklarına mahkûm bir adamı idam ediyorum ben.
Kara bir örtü sersin gölgesi yere değen bir ağacın altına,
Kara bir şarkı dudaklarında.

...

Kara bir yazı alınlara yazılan,
Kara bir bulut,
Henüz yağmayan yağmurdan
arta kalan.

Yağacak...//

biterse işte o zaman biter;
bu aksi,
bu beter,
bu kötü roman.

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/819481/kara.html>

Söz-1

Tutamayacak sözler verdi bana,
tuttu çekti içimden yarım bir şiiri,
-" Böyle" dedi,
işte böyle tutulur söz dediğin,
bir kalbi tutar gibi.../

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/826958/soz-1.html>

Söz-2

"Haziranda büyüme zor,"
hislenmek sarı sıcak bir öğle vakti.

sarılmak tarihi yitmiş bir karanlığa,
tutunmak...

zor.

Tutunurduk ya hani!
Yıkardık ya engelleri, savururduk
sonra da savrulurduk bir güzel.

Söz, dedi;
"Yitersem bir gün, ölümümdür benim.
Susarsam, gidişimdir sonsuzluğa.
Gidersem ki dönüşü olmaz."

Tuttu; oysa haziranda doğdu kalbime.

Ölmek mi,
zor şey ölmek bir yaz mevsiminde;
ve doğduysan üstelik aynı günde.

söz,
"Yitersem bugün, ölümümdür benim.
Gidersem, Haziranda giderim.

Haziran'da biterim,
oysa doğduğum gündü benim.

..
N.K-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/828161/soz-2.html>

"Aynıdır"

Bütün şehirler aynıdır oysa,
bütün otobüs terminalleri,
ve ayrılıklar, buluşmalar,
bütün hoşçakallar aynıdır,
aynıdır bütün güzergahlar,
şarkılar, yarım kalan ağlamalar,
oysaki;

"vardığın yer gitmek istediğin kadar."

n.k

Bandırma-2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/828725/aynidir.html>

Yitik

Şarkıların diline yine düştün dün gece,
Gece karanlığında yüzünü ağırladım.
Açık kalan kapıdan ince bir yel esince,
Ezberimde tuttuğum tenini ağırladım.

Önce masum bir çocuk kalbi kadar şefkatli.
Her şey bu kadar çabuk, çabuk bitecek sandım.
Bir an için verildi büyüklerince katli.
Arkasından bir dua okudum, öyle kaldım.

Bilseydim ki yanlışım, doğrularım olurdu.
Küçük hatalarımda düzeltmeler yapardım.
Gözlerimde sislenen onca resim yoruldu,
Ve her gece ağladı boynu bükük bir kadın.

Hayatın askısında bütün dilek dualar,
Bir gün son şarkıyı da senden dinleyeceğim.
Kalbi yitik bir adam, içinde ağlayan var.
O son güzel türküyü senle söyleyeceğim.

Şarkıların diline yine düştün dün gece,
Gece karanlığında kalktım ışığı yaktım.
Açık kalan kapıdan ince bir yel esince.
Karanlığa doğrulup üzerine kapattım.

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834027/yitik.html>

Yolcu

...

Ve acı hepsinden,
Bir tren istasyonunda
Gelmeyen bir yolcunun
Gözyaşlarını dökmek.

n.k

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/836433/yolcu.html>

Ölümü de öldür!

O zaman haydi!

Yüreği büyüğüm,
kalbi delik deşik ,
kara gözleri karalardan arınası.
Bir garibim,
bir delidoluyum.
Doldu taştı deli bir cevelan
ruhum.

Bilsen,
Ah bilsen,
Bilsen ki
Bir zifir karanlığı;
gözü karalığım.

Aydınlığım,
Ayrılığım.
O zaman haydi!
ne duruyorsun?

kuş uçumu uzaklığında bütün mesafeler,
ölümü de öldür,
öyle gel!

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/840280/olumu-de-oldur.html>

Denizlerin kurursa

Denizleri kurursa şehrinin,
toprakları çatlarsa
kıyılarına vursun denizlerim

Gözlerimle nasıl emrindeysem
bütün kurak iklimlerin
sözündeysen kalbi kırık türkülerin.

Gizindeysem,
okunup da bir türlü
gün yüzüne
çıkmayan cümlelerin.

İçindeysem henüz
ve yağmadıysam üstelik.

Kurusun,
nerede gömülü kaldıysa gülümseyen bedenim.

Şair der ya;

"Şayet düşerse yolun
sol göğsümün altındaki
çorak kente,
bir gün buralar hep benimdi
Diyeceksin, sevgilim."

2014-Mordoğan

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/840652/denizlerin-kurursa.html>

Öyle ki!

Öyle bir aşk anlat ki, içinde umut olsun;
yarın ölüm gelince gözüm yumup gideyim.
Öyle bir şarkı tuttur, öyle ki içten olsun,
Çekinmeden içlenip gözüm yaşın dökeyim.

Öyle gel ki hüznle, karşıma sana bakıp
yazılmamış bir roman can bulsun cümlelerde,
öyle gel ki her şeyi ardına dek bırakıp,
Akıl kalmasın kalpte mantık kalmasın serde.

Öyle sus ki herkese günlerce konuşmadan,
gözlerine baksınlar, gözlerin aydan gece,
öyle bağır dünyaya, haykır ki karanlığa,
Belki dilden dökülür cümleler hece hece...

Öyle işte dargındı belki leyla mecnuna,
sen de duaya otur hatalarımı kına.
Nasıl severdi insan gözlere inat bakıp
nasıl dönüp giderdi arkasında bırakıp.

Öyle ki ömür kısa üç günlük bir dünya bu,
dün gelen bugün gitti her şeyi yalan oldu,
Arada kalmışlığım, yitip giden bu düzen,
kim yazdı hikayemi, kimdi bu kadar üzen?

Ah gözlerimden düşen, yanağımda kuruyan,
sızısı en derinde dokunanın kaldığı
içimde kora dönüp geceler boyu yanan,
öyle bir yalandı ki dünyanın inandığı...

Dua edelim haydi sever belki bizleri,
bu evrene can veren, kalplerin bağlandığı...

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/841228/oyle-ki.html>

Böyle Bir Gündü

Burası şehirlerin en beteri,
dinlediğim en kötü şarkı,
okuduğum en saçma roman.

Böyle kötü bir şehirde kesişti yolunuz,
böyle bir akşamdı,
herkes neşeliydi, yüzü gülüyordu
günahsızın.

Kalabalıklar koşturuyordu etrafınızda,
yüzünde mutlu bir ifade;
dönüp bakıyordun, unutmak için;
sonra dalıyordun ansızın.

Böyle bir günde söylendi şarkınız,
verildi yeminleriniz,
hepiniz öylesine aklandınız.
kusursuzdunuz,
yalandınız!

Herkesin yüzü gülüyordu,
mutluydunuz, sesinizde umut;
yüzünüzde tebessüm.

Böyle bir gündü;
bir akşamüstüydü;
hesapta olmayan bir saatte
kesildi sözünüz.

Bir çocuk bile sevindirmediniz üstelik,
özür dilemediniz; kızırdığınızdan,

Kötüsünüz!

N.K-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/842520/boyle-bir-gundu.html>

En acısı

" En acısı buydu belki,
Gittikçe kısalan mesafelere rağmen "

Ve dedik ki;
sonu olan Şu küçük oyuna;
biraz hüzün koyalım...

Ah cömertliğin,
O kadar çok sevdin ki;
tıka basa hüzün doluyum Şimdi...

Bilirsin,
zehrini hangi ilaç akıtır,
söyle!
Hangi dua dindirir
bu hasta kalbi?

n.k-2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/843295/en-acisi.html>

İhtimal

Nasıl ki kendini
iyileştirmeye çalışırsın
ve nasıl ki alışırsın gün gelir.

kuşlar göçer,
mevsimler değişir.
şiiirler susar
şarkılar biter.

Nasıl ki eskir insan,
zaman geçer.

Bakarsın,
Dişleri dökülmüş
bir delikanlı yaşam.

Gün olur sorarsan,
ararsan belki;
vaktidir

...

ve öyle bir çocuk,
gözleri deli bir keder,
istediği temiz bir;
hikayedir.

Tertemiz bir aydınlık dolar odama
açık yaraları sarar bir tabip,
yarım kalan öğle yemeğine
oturur;
gitmek üzere olan bir misafir.

Odaların biri senindir.
ki rüyadır uyanırsam;
gelirim bir akşam üstü
kim bilir?

Ve henüz yazılmayan bir şiir,
bestesi henüz yapılmayan bir şarkı
duyarsan;
senindir.

mırıldanırsın...

Belki, belki gülersin de,
seversin de kimseyi sevemediğin kadar,
duymuyor bakarsın,
bakarsın olacak gibi değil.
ölmüş numarası yaparsın.

ki söylenir unutmak tesellisidir;
döner bir vakit,
bakarsın imkansızdır;
kısa bir ağıt yakarsın.

Ağlarsan,
gözlerin yaşlanmış ve ellerinde derin boşluklar

kaldıysa bir iki kanayan yaran
falcılara türlü hikayeler yaratan.

Gün batımıysa;
cam kenarı bir yolculuk yaparsın
iyisi mi, fonda hafif bir türkü,
henüz 25.sayfasında kaldığın bir roman,
olmadı arkana yaslanırsın.

Aklına düşersem
kadın kahramanın öldüğü bölümde;
elindeki kitabın.
biraz korkarsın.
Ve bir acaba düşer aklına;

Ah o an,
en acısıdır yaşamının.
Üstelik henüz ortasındaysan
genç yaşlarının.

Çekilmez olduysa
her şey;
elinde henüz çocuk kaldığın zamanlardan kalma;
birkaç bilyeyle;
hiç'lerini sayarsın.

O gün belki,
gelirim aklına.

bir ihtimal;
beni anlarsın.

n.k-2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/843800/ihtimal.html>

Tut ki

Tut ki;
en çok istediğin yerdesin.
Tutmuyor ellerin ve sözlerin var söylemediğin,
saklamaktasın.

Tut ki mahşer yerisin,
cevaplanmayı bekleyen sorular,
canın yanıyor, cevaplayamadıkça
kanamaktasın.

Tut ki şarkımız çaldı,
ve ellerin ki günahlara batmış,
gözlerinde haram,
sözlerinde yalan.
Sır ki içinde iğneler gibi;
aklanmaktasın

Tut ki;
şaşkınsın ve aylar geçmiş üstünden günahının,
deli bir keder gözlerinde,
sözlerinde sitem,
ağlamaktasın.

Uyanma, uyumak iyi!
Ve hayat da bir uyku gibi.
Ağla, arınırsın belki...

Haydi kolay bir soru olsun sana:
Hangi şarkı yakar hayalini
ve hangi teselli avutur
durmuş bir kalbi?

Ve öyle bir şey ki yaşamak;
Nefes aldıkça göğsünde batıp duran
bir öksürük gibi.

Uyanma,
uyu...
uyku iyi!

N.K-2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/846217/tut-ki.html>

Ben En Çok

Ben en çok gözlerine inandım.
Bilirdim ki en samimi yeri;
gözleridir insanın.
Sonra aynalara inandım;
parçalandıkça parçalandığım.
Ellerine inandım ki;
her türlü günaha değen ellerine.
Sonra sana inandım;
Sonra inancımı kaybettiğimde;
sana ve senin gibilerine.
O'na inandım.
Yoktan var edene ve her varlığa
can verene...
Canımı aldın, can verdi.

Bilseydin toprağın bu kadar ince,
Hayatın bu kadar kısa,
Sevginin bu kadar yüce olduğunu.

Kuraldı,
Bilinmez öte diyarlara
Sürgüne gönderilirdi bir yabancı.
Günahını çekerdi.

O bile,
İnançsızlığına rağmen;
"iyi ol." Derdi.

Bilirdi herkes bir gün,
Toplardı çantasını.
Bütün hazırlıklar
Tarih bilinmeyen bir gün içindi.

Vedalar yapılmadan,
Son sarılmalar,
Son haykırışlar.
Sıradaki giderdi.

Ben en çok gözlerine inandım;
Öyle güzel yalan söylediler ki.
Yüreğimden kurşun geçmezdi bilirdim,
Sırtımdan kaburga kemiklerime;
Ağır bir sızı inerdi.

Sonra öfkeyle kendini toprağa atan yağmur gibi;
Dinerdi.

Sana sarılırken ölmek istedim,dedi adam.
Sana sarılırken ölmek istedim, dedi kadın.
Oysa ikisi de aynı cümlelerde başka şeyi söylerdi.
Toprağa sarılıp uyurken ben,
Sen
Bütün umut'ları viran ettin giderken.

Ben en çok gözlerine inandım;
Hiç kimse bu kadar güzel öldüremezdi beni.
Ve hiçbiri de o denli

Yalan söyleyemezdi.

.../

Değil mi?

Ben en çok gözlerini özledim,
Ya onlar özlediler mi?

N.K-2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/846951/ben-en-cok.html>

Bağışla

Ne yitmişliğı sabahın,
ne sakinliğı.

Gecenin bilmem kaç
ve hangi şehrin ortası.

dilsizsem,körsem bağışla,
eksiğıyle tamamlanmıyor insan...

üstelik,
kuşlar da öldü.

bağışla;
dilsizsem,körsem.
günahı ortak.

hiç' olsak
...

bağışla;
kuşlar da göçtü.
bugün günlerden sessizliğin ertesi,
saat sensizlik.

ki iki korkuluk herkesten kaçan,
bizdik.

bağışla,
çok güzeldi,
ve tanrı sever bütün güzellikleri.

iyiler erken ölür.
haydi!

n.k

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/848753/bagisla.html>

Oysaki!

Oysa tozdan yapılma
basit bir resimdim.
Saçlarım at kuyruğundan bozma.
Elimdeki çizgiler kaderimdi,
bir önceki günden kalma bulmacanın içine
gizledin beni.
Beş harften oluşan bir geçmiş zaman eki

Korkun anlamalarıydı bütün çirkinliğimi,
oysa çürür her beden sandığında,
yeni biten bir oyunun kuklası gibi
...

oysa gün bitimidir,
yeni bir şarkı tutturmuşum,
seni anıyorum.

tozdan yapılma basit bir resimdim,
saçlarım at kuyruğundan bozma,
ellerimde falcılara çizgiler,
gözlerim

...
gözlerimde sansürlü bağbozumları.
Boz bulanık bir yağmur ıslatmışsa
tepeden tırnağa bedenini,
seni arıyorum.

Gözlerin

...
telaşlı yarasalar gibi.
uykusuzdu.
Bir gece ansızın rüyama çarptılar.
özlemle uyandım sabahında.
Ardından gözü yaşlı dualar.

Oysa bir bulmacada sakladın beni,
beş harfli bir günahkar.

Bulamadılar,
onun için bütün bu katliamlar.

gözü kara inatçılığım.

aşk yaşatmaz bir diğerini,

"oysaki herkes öldürür sevdiğini."

n.k

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/848921/oysaki.html>

Hiç

Hiç sevemedim seni ayrılık,
hiç bağlanamadım sana.
Bir gün kör ettin iki gözümü,
bir gün iki kulağım sağır.
Ne kin tuttum sana,
ne öfke duydum yaşattıklarına.
sitem etmedim,bağırmadım
Yüreğimden kopardıklarına
Oysa merttin sen,
herkes gitti sen kaldın,
herkes güldü sen ağladın yanımda.
Başka omuzlara derman olurken yandığım,
sen yandın yangınımda.
Herkes yaşarken tazeliğini hayatın,
sen tutundun bana.
El oldun,ayak oldun.

Hiç sevemedim seni ayrılık,
hiç sadık olamadım sana.
Kalanların hep bağı yanık,
boynu bükük,kanadı kırık.

...

Hiç,
Hiç.

Hiç sevemedim seni
ayrılık!

Hiç.

Polatlı- 9 Ağustos 2014

n.k

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/850092/hic.html>

Sır

[italik]

Ve keder,
arsız bir cambaz gibi;
kalpleri düğümlemiş,

...

Bu yüzden onca çıkmaz sokak.[/italik]

n.k-2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/850528/sir.html>

Balık Olsam

Nasıldı bir gemide açılmak denizlere,
asla dönülmez derdi giden o balıkçılar.

Kimse karşı koymazdı gönülden esen yele.
Ona karşı gelenler bir anda kaçıştılar.

Oysa korkularıydı onları karıştıran,
kötü bakışlarıydı denizden ayırıştıran.

Kimisi gözlerini yumup suyuna daldı.
Kimi dönüp ardına hemen yolunu aldı

Kimdi ki o aslını yitirip toprak olan,
O hazin sonbaharda sitemle seyre dalan.

Gözlerin dedi kadın, gözlerin dedi adam.
Böyle buyurmuş demek, nasip etti yaradan.

Nasıldı bir gemide açılmak denizlere,
asla dönülmez derdi giden o balıkçılar.

Kimse karşı koymazdı gönülden esen yele.
Ona karşı gelenler bir anda kaçıştılar.

O gidiş intihardı, bir ölümdü bizlere,
O gidiş bir düğündü, başlangıçtı sizlere.

Tanırım aydınlığı ay ışığı gölgemi,
ve kalbimde büyüyen o karanlıkça beni.

Şirin bir kız çocuğu gibi kundakladılar,
sonra içini açıp sancısını kırdılar.

Şimdi nasıl güzeldir türküleri oranın,
Acısı hiç bilinmez o derince yaranın

Nasıldı bir gemide açılmak denizlere,
asla dönülmez derdi giden o balıkçılar.

Kimse karşı koymazdı gönülden esen yele.
Ona karşı gelenler bir anda kaçıştılar.

O ufak yel dağıttı,paramparçayım şimdi,
dağların denizlere ufalanması gibi.

Şarkısını söyleyen o bahar senin kızın.
Kışlar benim evladım,keskin esen ayazım.

Şimdi denizler benim, yelkenler senin olsun,
kulaç attığım her an senin teknene dolsun.

Kara bir örtü serdi gökyüzüne hükmeden?
Onca soruyu sordu niçin bu gidiş, neden?

Dargınsam ki dargınım her şeye, her yalana,
gönlüm artık kırılmaz yalandan ağlayana.

Bugün özlem günüdür, aynalara yansıyan,
sevgilinin yüzüdür geceyi anımsayan.

Şaşmaz akli selimdir, kalbim tanımaz seni,

Nasıldı unutmuşum, o ince ellerini?

Boş kalsın hatırası haydi günüdür bugün,
son noktayı bırakıp düğün günüdür bugün.

Nasıldı o gidişi düşünmeden başlatan,
nerdeydi elvedasız giden o balıkçılar.

Gemilerden atlayıp denizinde boğulsam,
henüz yaşımdan yoksun küçük bir balık olsam.

Denizlere sığmazsam, okyanuslara atın,
ardımdan iki dizelik şiirimi bırakın.

"Dönülmeyen yollarda şiirlerimi tutun,
ve uzaklaştığımda beni tümünden unutun."

n.k

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/850985/balik-olsam.html>

KALP YİTİMİ

Önce sakince durun, ilişmeyin tenime,
herkes sanır ki yaram sebeptir ecelime,
nasıl bir söz söylenir,söyle hangi kelime?

Ben geçtim bu dünyadan, size kalsın mutluluk,
Biraz kırgın bıraktım kimini biraz buruk.

Sanmayın dinmez acı, bir iki ilaç kafi,
Keskindi onun dili, doğru söylerdi Nefi,
Değmiyor hiçbir şeye, ömür gidiyor elden.

Ben bıraktım sizlere birkaç saat gelecek,
biliyorum bu ağrı beni de öldürecek.

Aynalar ki önce dost, sonra düşman insana,
Cahit de söylemişti; tam otuz beş yaşına,
Anlamaz insanoğlu gelmeyince başına.

Kestim elden gümanı, söz sükutsa yazayım,
Yıllardır düşlediğim hayalleri bozayım.

Tanırım aydınlıkta gölgesiyle geleni,
biraz uzatsam yeter, tutacak ellerimi,
nedir sol tarafımda tetikleyen kalbimi.

Kalırsa boynum bükük, kalbim çarpmazsa şayet,
sizde kalsın güzel söz, onca ümit,inayet.

Ne var ki ellerimde, ne var ki benim olan,
şu dilsiz gökyüzünün mavisini bile yalan,
o ki yalnızca ruhtur bedene baki kalan.

Edersem kötü kelimeler dilim ebedi sussun,
o uzun yolculukta şiirlerim okunsun.

Ne kadar kötüydüm ki,böyle yıktın büsbütün,
üstüne günahının damatlığını örtün,
Diktir başın,alnın ak,yaptıklarından övün

Nefes alışlarımda niyedir zorlanışım,
kalbim bu kadar zayıf,henüz kaçtı ki yaşım?

Bazen gönül inanır,oysa tümüyle yalan,
dili tatlı konuşur,kalbi zehirli yılan,
iğneleri kalbini deşer perişan eder.

Dünya iki kapılı bir han, gelen fikrini eker,
kimisi zalim olur,tümünden günahkar gider.

Şimdi kaldıysa kalbim böyle ağrı içinde,
yine gelip bulacak uykusuzluk üçünde,
bilinir mi o gidiş, kim bilir kaç yaşında?

Ben geçtim hevesinden dünya üç günlük şarkı,
bestesini yazanlar çevirsin şimdi çarkı.

Sonu olmaz dediğin, sonun olur gün gelir,
başlarken gülümseyip bitirince ağlarsın,
Yangınları söndürür,içinde küller kalır.

Kimse tanımaz seni bir başına kalırsın.

Dilerim güzel günler olsun beklediğiniz,
hatrı sayılır aşklar kalbe eklediğiniz.

N.K-2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/858298/kalp-yitimi.html>

Ama ölme,sakın ölme!

Bir bahar sabahı kırılacağız,
müzmin kederler ceplerimizde.
Ne zaman elimizi oraya atsak;
hüzün düşecek avuçlarımıza;
bozuk paralar yerine.

Bir hazan akşamı örteceğiz camlarımızı;
hırçın yağmurlar pencerelerde;
Ne vakit aynalara baksak yakınacağız;
buydu payına düşen alın yazılarımızın,
Bilsen;
ne kadar kızgınım ellerine,
gözlerine...

Anlayacaksın,
bir güz bitimi.

Bir şiir çalacak uzaklardan,
bir nefes vuracak boynundan
kürek kemiklerine.

Küfredeceksin,
huzursuzluk bitimsiz bir şarkı
dinleyeceksin.
Bir içimlik acı inecek ciğerlerine.

Üzüleceksin,
ardı sıra yağmurlar ıslatacak seni,
kurutacak gölgeliklerini rüzgar alacak,
balıklarını tutacaklar ummadığın denizlerde,
işgaller gerçekleşecek siperlerine.

Çözüleceksin;
sarı sıcak bir öğlen güneşi;
eritecek buz tutan izlerini.

Dağılacaksın.
Sonra tenini yakacak,
Derin bir iç çekiş,
burnundan aldığı nefesin,
yetmeyecek yüreğine.

Öldün sanacaksın,
tuhaflaşan bir hissizlik sol omuzunda,
dilinde kilitlemiş sırların,
kollarında o kadın.

Ben gözü kara, nefessiz bir şairim,
aldırma sözlerime.

Ama ölme, sakın ölme!
Ölmek yakışmaz
öldüren yüreğine.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/859563/ama-olme-sakin-olme.html>

Sona doğru

İçimde derin bir hüzün,
söylenmemiş birkaç sözüm,
dudağımda kesik izin,
geliyorum sana doğru.

Gözlerimde bir sonbahar,
henüz yağmayan yağmurlar,
gittikçe uzayan yollar,
geliyorum sana doğru.

Bilse mecnun seni kınar,
Kerem idamını onar,
Yusuf günahına ağlar,
geliyorum sana doğru.

İçimde çalan şarkılar,
seni kalbimden aldılar.
acımasızca kıydılar,
geliyorum sana doğru.

Bende ne kin ne intikam,
içimde ölen bir adam.
önüm özlem, hüzün arkam,
geliyorum sana doğru.

Şimdi çalacak kapını,
söyleyecekler adını,
artık bırak inadını,
geliyorum sana doğru.

Tutacağım ellerini,
öpeceğim gözlerini.
Üzmemişsin gibi beni,
geliyorum sana doğru.

Ezberine şiirler al,
bıraktığım halinle kal,
bu benim yazdığım masal,
geliyorum sana doğru.

Kader boynumu bükerken,
rüzgar dalımı kırarken.
Düşünme sen henüz erken,
geliyorum sana doğru.

Kalbimde derin bir sızı,
kimse çözemedi gizi,
sırtımda bıçağın izi,
gidiyorum sona doğru.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/861281/sona-dogru.html>

Nerde?

Ömrümüz;
yirmilerde telaşı büyük aşklar,
günahlar ardında bırakılmış kapıların.
Aynalarda hüzn, şakaklarda kar.
Gecesinde fidan bir delikanlı,
gündüzünde yüzü düşmüş ihtiyar.

Öldünüz;
feri sönmüş, çekingendi bakışlar,
söylenmemiş sözler, ayrılıkların.
Dil sussa da gönülden özlem akar,
cellat eğilmiş toprağa eli kanlı.
sonrasında sorsan aşkı bahtiyar.

Ömrümüz mü ellerimizden kayan,
Öldünüz mü hani nerde ağlayan?

Bütün ölüm/süz/lere...

N.K-2014

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/864223/nerde.html>

Belki Eylül'dün...

Belki Eylül'dün,
Gidecektin bir gün.
Sonbaharlar bırakacaktın bana,
kundakta kışlarım olacaktı.
Yaz yağmurlarında çıkacaktım camlara,
saçlarım Nisan'da uzayacaktı.
Mayıslar görecektik birlikte,
yanı başımda ağlayacaktın.
Sonra Haziran çalacaktı güneşiyle kapımızı,
ben doğacaktım.
Yüzümü döndüğümde sana, gülümseyecektin,
ay düşecekti satırlarıma,
seni yazacaktım.

Bak, ben büyüdüm,
inanmıyorum mevsimlerin
seni anlattığına.
Yaz türküleri de söylemiyorum.
Bıraktığın kış büyüdü kucağımda,
sol göğsümde buz soğuğu,
tenimde Ağustos sıcaklığı.

Ne masum bir bebektin oysa
fotoğraflarda.
Kim bilir?
gülüşüne sevinmişti annen.

Belki Eylül'dün,
kötü bir adam oldun
karanlıklar çaldı seni.
Haziran'da geldin.
Ve
Ağustoslar kopardı ellerimden
ellerini.

Belki Eylül'dün,
Gidecekti/n bir gün.
Sonbaharlar bırakacaktı/n bana,
kundakta kışları/m olacaktı.
Yaz yağmurlarında çıkacaktım camlara,
saçlarım Nisan'da uzayacaktı.
Mayıslar görecektim
yanı başımda ağlayacaktı/m
Sonra Haziran çalacaktı güneşiyle kapımı,
ben doğacaktım,
gülecektin,
ölecektim.

[italik]"Eylüller de gider bir gün." [/italik]

N.K-2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/866875/belki-eylul-dun.html>

Bazı Adamlar

Bazı adamlar,
severdi.
Kıra döke.
Yangın yerine çevirerek umutlarını
kendi mutluluğuna geç kalmamak için,
giderdi.

Bazı adamlar,
söverdi,
küllere dönen kadını öldürene.
Gözyaşlarını dökerdi.

Bazı adamlar,
yeşerterek umutlarını,
nice kadınlar kurtarırdı yangınlardan,
Eğilir ellerinden tutardı,
gözlerine bakardı.

Titrerdi.

O da yetmez,
daha fazla incinmesin diye kalbi,
daha çok eğilir
sol elini alırdı avuçlarına,
tutar,
parmak uçlarından öperdi.

N.K-2013

Kalbini asla küçültmeyenler için...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/872456/bazi-adamlar.html>

Ben ki

Ben

Bütün kapıların
o hüsrân dolu sessizliğini dinledim.
Acımasız ellerde boğulan
hayalleri izledim,
yok satan filmlerde
gözü dönmüş bir adam,
kadın ki perişan ağlamaktan.

Bir kedi geçti yanımdan bugün,
Dokunup,sevdim.
Tüyleri ürpermiş kanamaktan,
bir adam,
Pişman.

Ben,bugün
kapılar kırdım,
Yeminler ettim
Ve
Şarkılar söyledim.

Bir çocuk tuttu ellerimi,öptüm.
Bir ışık geçti hüznüme değdi.
Biliyorum
Geçerse yanımdan son tren
Binip gideceğim şimdi

...

"Göklerde olmak lazım şimdi,toprak olmak değil asıl mesele...
mavi kalmak,
Hayat gibi..."

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873544/ben-ki.html>

Son Tren

Çabuk geçiyor zaman,
çabuk!
Haydi önce çiçekleri sula,
Sonra kitap oku,
hiç okumadıklarını.
Sevdiklerini ara,
kızdıklarını affet!
Tebessüm bırak o son cümlelerin yanına,
Ne yazık ki gelirken son tren,
ışıklarını yakmıyor insana...

[alt_cizgi]N.K-2014[/alt_cizgi]

[italik] "Sona gidenlere..."[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/874076/son-tren.html>

O vakit!

[italik]" Kar da yağdı,
ilkbahar senin,
kış senin..."[/italik]

Ve kırgındım,
öfkem Karadeniz kadar.

Önce karanlık boğdu beni,
sonra denizlerim kurudu.
tuhaf adamlar geçti yanımdan,
Biri başucumda nöbette;
dualar okuyordu.

Öyle şeyler yaşattı ki bana,
mümkün değil anlatamam,
közü sıçrayınca sobadan elinize,
hatta bütün bedeninize.
Gök yağarken balkon demirlerine,
ve fırtınada üşürken sol yanınız.

ağlarsınız.

Sonra bedeller ödedim,
defterlere sığmaz,
kelimeler yetmez.
dudaklar utanır söylemeye,
dil korkar,
göz utanır.
ne aşka merhamet eder sanıklar,
ne mahkemelerde
idamı onanır.

Öyle şeyler yaşattı ki bana giderken,
ne sözüm yetecek söylersem,
ne kalbim dayanacak buna.
Bir dağ koşturdu yerinden,
bir çığ düştü üstünüze sanırsınız.
Bir sızı saplanırsa derinden,
bir bıçak inerse sırtınıza,
bir çocuk hüzünlenir de,
küserse size,
ve sizde
utançla bakarsanız
elini tuttuğunuz ellerinize.
Beni;
o vakit

anlarsınız.

"Yitenlere..."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/876441/o-vakit.html>

Yazık ki!

“Yazık! Her şey ölecek demek ben ölürsem!” der şair.

Çünkü her ölüm ölenin kıyametidir.
Yeni bir varoluşun hazırlığıdır.
Ya yaşarken ölmek,
dünya da bir kıyamet tarlası mıdır?

[italik] N.K-2014[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/877383/yazik-ki.html>

Avuç içi

Ve içi bilinmeyen ötelerle doluydu kundaklarımız,
avuç içi kadar bir çift el,
toparlanıp geldik.
İrkildik duydukça seslerini yalınlığın,
eksildikçe artmaları özledik,
özledikçe
bölünmeyi.

Büyüdük,
boy attıkça içimizde azaldı,
kalmaların heyecanı.

Yanlış adamları sevdik,
alnı geniş,gözleri kısık adamlardı onlar.
Parmak uçlarındaki günaha dek,
unutmadık ellerini.

Gecesi zindan bir gençliği
sürdü karanlığına,
yüzdürdü, batan tarafa gemilerini.

Mutluydular,
onlarsız yaşarken yandıklarımız
önce izlerini sildik aydınlıktan,
sonra yüzlerini.

sonra

...

ya sonra,

Toparlanıp gittiğimiz gün
avuç içi bir kalabalığın ortasında,

kim bilir hangi omuzlarda taşınacak sandıklarımız?

N.K-2014

"Sonradan gelip sormadan gidenlere..."

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/878484/avuc-ici.html>

Buz Kesigi

Bu ne tuhaf bir gece, gökte siyah bir keder,
Yere düşmüş yıldızlar, ay da geceden beter,
Gözlerinde bulutlar kalmış siyah bir adam,
dokunsan ağlayacak, hıçkırarak, durmadan.
Elleriyle yüzüne dokunacak bir kadın,
dönüp baktı yüzüne, bana dokunma sakın!
Biraz daha ileri yürüdü ağır aksak,
Söyledi iç sesine, bir sigara mı yaksak?
Ardı sıra dönerek kederine bulandı.
gerçek kimliği yoktu, baştan beri yalandı.
Arkasına azalan aydınlığı alarak
karanlığa yürüdü kederini yayarak.
Sesi azaldı önce, sonra yüzü silindi,
gölgesine karıştı, acı göğsüne sindi.
Bu ne tuhaf bir acı, ölüm kadar karanlık,
ölüm kadar soğuktu, buz kesigi ayrılık.

N.K-2014

"Karanlığını arkasına alanlara..."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/879493/buz-kesigi.html>

Mahşer

Gözlerini kapattı çocuk.
Avuç içleriyle gözbebeklerini kapattı.
Gözyaşıyla günahını örttü,
zulme alkış tutan adamın.
Habis bir ur gibiydi kalbi,
Kin tutmuş,kara,kötü.
Gözleriyle akli öldürdü kadın.
Ellerinde nasır çizgileri.
Göğü kapladı bütün günahsızlar
Yer kabul etmedi zalimleri,
Kınadı.

Herkes gözlerini sakladı mahşere,
Ellerini sakladı.

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/885174/mahser.html>

Artık

Ve Şimdi benim kiŐim,o ne hırçın ne asi,
Akşamın siyahıyla Karadeniz'in sisi.
Ne güzeldi elleri günaha dokunmamıŐ,
lme dek tertemiz,sakin ve diri kalmış.
Dönüp sureti yere değdi ihanetine
fkesiyle bulandı kr bıçak lanetine.
Gnl karanlığının illetine bulandı,
Gnl kz tutuŐan geçmiŐi ile yandı.

...

Artık ne gözümde yaş ne dilimde Őarkımsın,
Ne asmamda yaprağım ne dalımda salkımsın.

N.K-2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/888421/artik.html>

Köşebaşı

Deliksiz bir uykuya dalacağız bir gün,
bir köşebaşında bulunacağız apar topar,
kimi kalbinden diyecek, kimisi göğsünden,
çoğu kez ihmalden şüphe duyacak sevdikleri,
çoğu zaman baş ağrısı çekerdi, diyecekler
gece yarısı hıçkırıklar duyulurdu yatağından,
gülürdi bir süre ardından gözyaşını dökerdi.
Sonra ekleyecekler,
Gözleri, son zamanlar başka bakardı,
ne zaman bir türkü duyulsa,
davetsiz oradan akardı.
Ve şiir yazardı, günlük tutardı,
esti mi başına geçmiş,
tutar hepsini yakardı.
İyiymiş, diyecekler.
Çok iyiydi.
Yazık oldu.
Katilini arayacaklar cinayet sanıp,
ve susacaklar ölümünün ardından
Gerçeklerle aldanıp.

Bir köşebaşında bulacaklar,
kimisi kalbinden sanacak,
kimi göğsünden.
Kimi zamanı geldi diyecek.
Uzaktardan mektuplar gelecek
ölümünden bihaber,
nasılsın?
Ve katili bulacak cinayet masası.
Hüküm verecek,
asılsın!

Bir köşebaşında bulacaklar
kimi kalbinden diyecek kimi göğsünden.
Birin içinde yangınlar başlayacak
yumruk olacak üzüntüden
yakın olacak uzak olan eller.
ve üzülp bir süre
eski haline dönecek ötekiler.

Bir köşede bulacaklar bir gün,
bir köşesi olacak karanlık,
ve bütün susmuşlar yanında,
konuşmayacak artık.

Bir köşebaşında bulacaklar ölüsünü,
bir köşebaşında.

N.K-2015

"Sessiz ölümü seçenlere..."

Oysa ki ölüm gürültüdür, değil mi?
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893264/kosebasi.html>

Tırnak İçi

Uzak kelimesine zıt düştü bütün yakınlar.
Dört işlemler böldü, parçaladı ,dağıttı
bir bütünü.

Alfabe bütün sözcüklere gebeydi,
virgül ümit verdi devamı gelecek diyerek,
ünlem ah etti, vah ekti toprağa.
Bilinmeyen bir denklem kurdu soru işaretleri.
Aklı kaybetti insan.
Sonrasında kalp aşkı yitirdi.
Bir nokta sundular insana.
Cümleleri bitirdi.

[italik] Son değildi, çünkü başlangıcı getirdi yeni bir cümle,
tırnak içi/("...

Nuray KAÇAN

2015[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/899612/tirnak-ici.html>

Çocuktuk

Ve gülümsedi çocuk,
tebessüm aktı gözlerinden.
Şarkısını söyledi bakışlarıyla.
Eğildi yağmur suyuna dokundu elleri,
göğe uzandı güneşi tuttu.
Gözlerini ovuşturdu bir eli.
Çekti umut çıkardı cebinden.
Sevginin tozunu aldı,
suyunu sıktı ıslak gözbebeklerinin.

Herkes çocukken güzeldi,
büyüdükçe çamurlara bulandı ellerimiz.
Büyüdükçe, kötü adamların çirkin
oyunlarında kirlendi hayallerimiz.

Büyüdükçe küçüldük biz.
Dışımız dipsiz bir kuyu,
içimiz mahşer karanlığı.

Yağmurunu geçtim de,
rüzgarı en çok rüzgarı parçaladı bu dağı.
Un ufak olmuşsak,
sebebi kendimiz.

Kendiliğimizden...

Çocuktuk biz...

Nuray KAÇAN

Van-2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/904113/cocuktuk.html>

Çocuk şarkısı

Ve kırk bin kere söyledim,
tekrar söylerim.
Bileyerek kınından çekip
kıсарak sesimi bağıra çağıra,
bir çocuk şarkısı söyler gibi,
gülerim.

22.00

Van-2015

n.k

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/904820/cocuk-sarkisi.html>

KADIN OLMAK

Önce sesleri silindi rüzgara eşlik eden, kadınısı.
Sonra yüzler silindi meydanlardan, anaç tebessümler kalktı tedavülden.
Yetmedi, karalara büründü umut aşıl原因, anne bakışları.
Ve bitmedi kapı aralıklarından ağlama nöbetleri.
Demir kapılar kapandı, ışıklar söndü arkalarından.
Ne zaman doğurganlığı hatırlatıldı ona,
çocukluğu alındı elinden,
çocuk yaşta kucağına aldığı bebeğıyle.
Yürüyüşü de hataydı, gülüşü de.
Saçlarını örüşü de üstelik.
Bir adım önündeki adamı geçtiğinde kazara,
kadınlığına laf edilirdi, isminin önüne aldığı çirkin hitaplarla.
Bir adım geride kaldığında adamdan,
yerini bilirdi, oysa işi olmazdı kitaplarla.
Okumazdı kadın dedikleri, yürümezdi sokakta yalnız başına.
Oturmalı evinde dizini kıra kıra,
umutlarını döve döve,
susturarak bütün hayallerini,
tuz katmalıydı aşına.
O bakmalıydı ev işine,
Yerini bilmeliydi, yerinde susmalıydı.
İçine kusmalıydı bütün öfkelerini.
Konuşmamak üzere,
küsmeliydi en iyisi

Yok, dahası ölmeliydi.
Öldürüp bütün çirkinliğini.

Nuray KAÇAN

VAN-2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/909451/kadin-olmak.html>

Yeniden

Kırıkları onarmak zordu önceden,
hala öyledir.
Hala öyledir kırdığını eski hale
getirmenin zorluğu.
Değişen hiçbir şey yok.
Dün hala dün,
bugün ise güneşi sıcak bir gün.
Yarın başını alıp gidecek
giden bütün korkaklar gibi.
Her şey gidecek kaçınılmaz,
herkes bir damla gözyaşı bırakacak ardında
muhakkak.

Ve ölüm,
tutsağı olduğumuz o buz soğuğu,
Ne olacak biliyor musun?
Senin gözlerin uzaklara sürgün,
ben sürgünlere yabancı.
Gözlerinde tanıdığım ölümü,
son soluğu gözlerinde boğularak vermişim.
Tutturmuşum yörenden bir türkü,
yakmışım gemilerini Ege'de.

Bir akşamüstü topladım çantalarımı
bir sabah vakti duasını ettim
çektiklerimin.
yaktıklarımın yası acıydı.
Kalbimi haczettirdim
bir daha olursa şayet,
olursa bir daha böyle çirkin,
böyle nalet bir aşk.

ki olmayacak,
ki ben sevmeyeceğim böyle deli gibi tutsak,
böyle kör, böyle ıslak.

Ben bir daha ölmeyeceğim,
şiiirler okurken aşk üstüne.

Sevdim,
yarın daha çok seveceğim.
Fakat öfkeli biraz,
biraz hırçın.
Aşık olduğum adama bakarak.

Hoş geldin kapılarımı öperek açan adam,
yaralarımı sararak tutan adam.
Ben kirli bir adamın,
bulanık resmiyim.

Ne olur yeniden
ve tertemiz çiz beni.

Hoş geldin, ayakları aşk koşan adam...

[italik] "Gelişleri bir ömür verenlere..." [/italik]

Nuray KAÇAN-

Erciş

2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/917057/yeniden.html>

Anladım

Anladım,
acıasını da dindirirmiş insan.
En ağır hastalıklara bile ilaçmış zaman.

Anladım,
yaktığın kendin, yaktığın bendim.
Yandığın ateşte savruldu küllerin.
Üzerine bastı binlerce kelime,
onlarca cümle.
Ve bütün şiirlerde,
kapkara bir kire bulanmıştı ellerin.

Anladım,
Seni cadde başlarında gördüğümde.
Kılıksız, kirli bir şiirdin.
İçmiş, çaresiz baktın uzaklardan,
sonra izinsiz rüyalarımın girdin.
Oysa çok oldu bitireli sen öyküsünü.

Oysa çok oldu biteli,
aylar önceydi.

Anladım,
son bir kez daha.
Bir daha anlamayacağım ya,
ağladım!
içinde aşk olan şiirleri sana dair.
Ve ben ihanetlerin en ağırını yaşadım.
Serum şişelerine mahkum ettiğinde
öldüm ben.
O gün, o saat başladı o yangın.

Ne ben Fatih'im şimdi,
ne sen İstanbul kadar sevgili.
Ordunu sürdürdün üstüme,
kılıç darbelerinden belli.
Sinsice, acımasız, kirli
Sırtımda derin yaraların.
Kalbimde zamansız çarpıntılar.
Bir gidiş arefesi idi işte,
o gece cehennemi yaşadım sanki.

Öyle bir ölümü yaşattın ki bana
Ben bir daha ölmeyeceğim inan ki.
Düşün ki ben öldüm, ki doğrudur öldüğüm,
Bekleme, karanlıklar elimdedir.
Gelirsem;
acıdır, dilimdedir. Zordur ya
dünümdedir.

Seninle karşılaşacağız inan,
bir gün batımı ,mahşer yerindedir.

n.k-2015

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/920976/anladim.html>

En Çok da Kendimden

[italik]

Ne sevdiğim türkülerde,
ne okuduğum şiirlerde

...

Ne sözcüklere dökülmüş
bir romanda ismin.

Gözlerin öyle çirkin ki şimdi,
ellerin.

Hele ellerin.

Uçurumların yutacağını bilsem,
ve mümkünse sana tutunarak kurtulmak.

Bir an düşünmeden
ölümü seçerim.

Nasıl ki kızgın değilsem,
ki bütün kızgınlığım kendime.

Kırgın da değilim.

Yalnızca ölümden öteye uzanacak bir yolda
kesişecek duraklarda karşılaşmamız var ya

En çok da onun için kızıyorum kendime.

Ve böyle sevmek varken
nefret etmek senden.

Bana hiç yakışmadı,
kötü dileklerle şiirler döşemek

ve hiç düşmedi dilimden
acım, sancım bedenimden.

En çok da kendimden
özür dilerim.

Sana çok

...

çok.

Kendime binlerce kez ...

Yemin ederim.

[/italik]

Kendini s'onsuzluğa adayanlara...

Nuray Kaçan

2015-Erciş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/922161/en-cok-da-kendimden.html>

Hatırla

Öyle bir geceydi.
Yıldızlar da kararmıştı geceden,
ay da çekmişti yüzünü benden.
Karanlık, kimsesiz.
Hafif bir yel dokundu,
ince bir yağmur geçti ellerimden.
Üşümek...
O kadar hissiz bir şarkıydı ki.
Her sözlük anlamsız bütün kelimeleri
saklıyor gibi.

Uzundu
çok uzundu.
Ne okurlar sıkıldı okurken,
ne çocuklar kımıldadı yerinden,
dinlediği en ağır masal,
en uzun yoldu.

Şimdi iki kıtayı birleştirmek kadar
zor birleşmek.
Ve eskisinden daha çok sevmek.
Mümkün ömür boyu nefret etmek şimdi.
Mümkün kıyasız bir kentte boğularak ölmek.

Ve ömür boyu dökülecek sözcüklerimde,
her defa acıyı, yalanı, ihaneti yermek.
Ve imkansız,
bir daha sevmek seni en güzel türkülerde.

İliklerime dek işledi bütün zulmün,
ve artık dayanıklıyım her acıya sayende.
Kalbim mahşer karanlığı olsa da,
yaşıyorum bugün de.
Gözlerimde her günkü durgunluğum,
dillerimde mahşeri suskunluğum.
Söylenecek sözler tükendi bende.

Şimdi söylenecek her söz ölümdür,
şimdi atılacak her ok zulümdür.
Öldür sende kimliğimi, adımları,
öldür aynalara çalan yadımı.

Ömür sürsün süreceksin üç beş gün,
Dün hesapsız gitti, bugünse son gün.
Ellerinde sukünetin çılgılığı,
yüreğinde vicdanın ağırlığı.
Ben çıkardım yüreğimden acıyla,
sense her an o acıyla hatırla...

" S'ona, o en s'ona..."

n.k-2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/923611/hatirla.html>

Malumdur

Seninle karşılaşmamız malumdur,
Elleri tettikte bir celladın
Gözlerinde öldürmek için seni,
dualar ediyordur.
Seninle karşılaşmamız malumdur,
elinde bir tebeşir katibin,
Yazgını yazıyordur.
ölümdür,sondur
Seninle karşılaşacağımız yer,
Bir köy okuludur.

Seninle karşılaşmamız malumdur,
Bir tahtanın önünde çocuk
Sana dürüstlüğü öğretiyordur.

Seninle karşılaşmamız malumdur,
Bir çitin ardından görünür suretim,
Gözlerinde telaşlı bir hüzün
Onu beş geçiyordur.

Bekle,
Malumdur karşılaşmamız seninle.
Bir bozlak türküsü eşliğinde,
senin yörende...

Kırşehir

2015

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/933045/malumdur.html>

Yazmak Niyetine

Üzerinden ne çok ay, ne çok saatler geçmiş.
Aynaya dönüp baktım gözbebeklerim çökmüş.
Düşünce, uykusuzluk, acı saçımı dökmüş.
Kırgınım, kırıldığım yerden büsbütün hem de.

Yüreğimi taşıdın, sustum içimde yangın
Sırtımdan bıçakladın, öyle güçlüyüm sandın.
Yetmedi sözcüklerin zehir kanıma saldın.
Dargınım, darıldığım yerden büsbütün hem de.

Zor zamanında yalnız, kimse seni anmadı.
En ufak sıkıntıda benim kadar yanmadı.
Duasını içinden, kalpten eden olmadı.
Suskunum, susturduğun yerden büsbütün hem de.

Rahata erdiğin gün mezarımı kazdırdın.
Sonra kalbime bir bir mermileri dizdirdin.
Yetmedi kalemime beddualar çizdirdin.
Hissizim, hislerimi yitirdiğimden beri büsbütün hem de.

Bir an uykularına, günahın girmede mi?
Kendine ne yaptım ben, durup da sormadın mı?
Hadi, her şeyden geçtim Allah'tan korkmadın mı?
Dilsizim, dilin zehir olduğundan beri büsbütün hem de.

Şimdi ister pişman ol çektirdiğin acıdan,
şimdi onca tövbe et, af dile yaradandan.
Şimdi sana ne bir oh, ne de içten ah derim,
Şimdi duam iyilikten, tek sözüm Allah kerim.

Fakat bil ki yaşadıklarım ancak senin eserin,
Her zaman hatırlayıp sevin, kendinle övün
şunu asla unutma bıraktığın yara derin.
İster dua et içten, ister hırsınla dövün.

Üzerinden ne çok ay, ne çok saatler geçmiş.
Üzgünüm, çok üzgünüm çektığım tüm hüzünden.
İsyan değil bu, şanslıyım sınavına Allah'ım beni seçmiş.
Küskünüm, haykırdım çok, kırdım senin yüzünden.

Nefret etmek o da ne, bir an bile etmedim.
Aşk sözcüğünü senin isminle kirletmedim.
Hani mutluluktan uçtuğun o silik fotoğraflar,
İçinde nice yalan, onlarca günah saklar.

Onca şey yazdım, sildim hepsi iç dökümüdür.
Geçmiş koca bir boşluk, yüzü silik ölüdür.
Konuşacağım elbet, susmak ne mümkün böyle.
Seni bekleyeceğim, o gün mahşer günüdür.

n.k-2015

"Hiç'liĝedir..."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/939498/yazmak-niyetine.html>

Ben

Ben dağların ardını
getiren rüzgarın sesiydim.
Oysa ne güzel susturdu beni,
güneş doğunca pencerelere.
Yağdım, dağıttı beni toz bulutlar
çamurlara bulandım.

Ben sözcükleri öylesine sevdim,
öylesine inandım;
aşka,sana...

Yazık ki,
sana..!

N.K-2015

İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/943304/ben.html>

Gönül

[italik]
Bilmez kimse, bilse bile olur mu derde derman?
Kimden gelir deva, kime edilir güman?
Sorsan hepsi mutsuz, herkes toz duman
Etme gönül, etme kimseye aman!

Görmez kimse, görse bile ne diyecek ardından?
Bir şiirlik yol çizip de tutar mı kanadından?
Kimdi hani, başucunda sabahlara dek duran?
Sorma gönül, sorma bütün cevaplar yalan!

Gelmez kimse, gelse bile yara birden diner mi?
Onca acı alevleri sön deyince söner mi?
Gözyaşları sel olurken durulur mu, diner mi?
Boşver gönül, boşver tükendi zaman...//

[/italik]

N.K-2015

İZMİR-

[alt_cizgi] Tükenenlere...[/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/945252/gonul.html>

Şimdi

Şimdi göz gözü görmez bir yangın bizimkisi,
her birimiz savrulduk, kül olmuşuz, yitmişiz.
Şimdi ne tozu kaldı, ne bulutu, ne isi
kendimizden bihaber, vakitsizce bitmişiz.

Şimdi uçsuz bucaksız, bir kıyı kentindeyim,
Geç karşıma vur beni, günahı benim olsun.
İçinde büyüttüğün sevdanın semtindeyim.
Tek söz söylemem artık,konuşmam yemin olsun.

Şimdi darmadağınık, katil dolu romanlar.
Hangisini okusam yüzünü hatırlatır.
Hangi hatıra gibi unutulur o anlar.
Konuşmayı geçtim ben, yazılamaz tek satır.

Şimdi uykuya dalsam rüyalara girecek,
gözlerimi yoracak canımı yakacaksın.
En acımasız katil , yüreğimden vuracak,
Unutulmaz öykümde sebebim olacaksın.

Şimdi göz gözü görmez bir yangın bizimkisi,
her birimiz savrulduk, kül olmuşuz, yitmişiz.
Şimdi ne tozu kaldı, ne bulutu, ne isi
kendimizden bihaber, vakitsizce bitmişiz.

[italik]
N.K-2015

" Acıyla gelen Eylül'lere..." [/italik]

"

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/951141/simdi.html>

Vaktidir,haydi!

Şimdi,
Vaktidir gitmelerin.
Uzak şehirlere.
Bir göl manzarası eşliğinde
Yüzünü hatırlayıp
Sevgilinin.
Sıkarak dişlerini,
yakarak düşlerini
Ağlamanın vaktidir.

Haydi!!!

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/951576/vaktidir-haydi.html>

Yüzüncü Şiir

Bütün güzel günleri hatırlayıp yaş döktüm,
Sonra bilmezsiniz siz nasıl büyüdü yangın.
Kahır, keder içinde uzayan saç kestim.
Ardından dakikalar, saatler boyu yandım.

Her şey dediği gibi kolayca olmuyormuş,
boşalan yer kuru bir nefretle dolmuyormuş.
çiçeği susuz bıraksan anında solmuyormuş.
Günler geçti üstünden, çabuk geçecek sandım.

Ne çok yaralandık biz, bu ne tür bir işkence?
Nasıl cümle kurulur, nasıl ayrılır hece,
hangi söz dizimiydi bizi anlatan sence?
Neydi bunun özeti, neyi yanlış anladım?

Kuru bir dal çökünce ayrılırmış dalından.
Ne çabuk soğumuşsun, kopup gittin yanımdan.
Canımı çekip aldın, kolumdan kanadımdan
Hangi gerçeğe küstüm, sen kaçınıcı yalandın?

Onca rüyama gelip karşımda duruyorsun.
Ben binlerce kez sussam sen cephe kuruyorsun.
Eğilip kulağıma hal hatır soruyorsun.
O kadar çok geldin ki, ağlayarak uyandım.

Unutmak mümkün olsa yakıp yıkarım seni,
darmadağın bir roman katilin yapar beni.
Sesini unuttum ben, vaktidir ellerini.
Kalbim ah ki hastadır, düşünce dedir aklım.

Kaçınıcı şiiREDİR bir ihanet döşedim,
bilmem kaç gün böylece düşünceli yaşadım,
Yara henüz geçmeden sen günlerce kaşydın.
Kalbimde kara leke, yüzü içimde saklım.

Kaçınıcı şiiREDİR sana bağırıp, kızdım,
Gözyaşları içinde acı günlükler yazdım.
Kimi uysal düşündüm, kimi acımasızdım.
Bir düşün onca söze rağmen nasıl dayandım.

Kaçınıcı şiiREDİR, isyanımı, sancımı
Resimlerine bakıp tazeledim acımı.
bir nefeslik ömrümden götürdün ilacımı.
Köşe başı yığıldım, yaradana sığındım.

Şimdi kalkıp gel demek, bir daha öl gibidir.
Gözlerimde bir ölü, çekilmiş göl gibidir.
Susamışsan, yüreğim kurumuş çöl gibidir.
Ben dün den kalan bene tutunup, sarmaladım.

Başka birini alıp yerine koymam inan,
senin yerin tümüyle işgal, tümüyle yalan.
İçimde aşka açık kocaman kapı bıraktım,
Senden biriktirdiğim öyle çok şeyi yaktım.

Değil yüz yüze gelmek, sesini duymayacak.
Tek bir kelime bile dönüp yazmayacağım.
Değil sormak birine, adını anmayacak,
seni soran dostlara artık kızmayacağım.

Dilimde şimdi şarkım, buluşmalar yakındır.
Fakat dünya kirlendi, ertelendi mahşere.
Her türlü doğru yanlış benim hesap yükümdür.
Acısı da benimdir, günahı da bin kere.

Yüzüncü şiiirdir bu, sana, bana, her şeye.
Sonuncusudur belki, ha yaşadım ha öldüm.
Sorma niçindir öfken, bu kadar sözün niye?
Ben o büyük azabı tırnak acımla gömdüm.

Yüzüncü şiiirdir bu, yüzüncü olmaz sızım,
yüzüncü yaram gibi içime yazdım seni.
Yüzüncü ölüm gibi, umudu olmaksızın,
girip rüyalarım, kaç kere üzdün beni.

Yüzüncü şiiirdir bu, yüzüncü sen içimde,
Susup konuştuklarım yer etmesin içinde.
Bilmem gece saat kaç, uykusuzluk üçünde,
Kaç kat toprak attın da içine gömdün beni?

Yüzüncü şiiirdir bu, yüzüncü yürek sızım,
Onca yürek yangınım, ah benim yüreksizim!

[italik]Nuray KAÇAN-

2015

" Yüzüncü şiiirdir, yazılma sebebi bundan..."

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/952373/yuzuncu-siir.html>

Bilme

Öyle bir hikaye duyulmamıştı,
Öyle bir acı,
Böyle bir hüzün,
Görülmemiş bir dört duvar,
Zindan.
Ağır bir şiirdi,
Görme.
Ne büyük işkence
Tutmayan ellerime.
Nasıl mı her şey,
Nerede miyim,
Özledim mi?

Bilme.

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/952853/bilme.html>

Zaman

Bilinmez kaç yol döşenir saat başı,
Kaç acı çekilir de,
unutturur zaman.

Bilinmez.

16.09.2015

Akhisar-

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/953102/zaman.html>

Yorgunuz!

[italik]
Yorgunuz Eylül,
içimizdeki karanlık külfetli,
bir tomar yığın yaşadığımız.
İyi olduğumuz kadar hafif,
mutsuzluğumuz kadar ağız.
Geçen, yiten hiçbir şey olmuyor oysa.
Zaman dışında.
Ölüyoruz saat başı, dakikalar geçtikçe,
an be an.
Özlemimiz, yangınımız içimizde.
Küllere bulandık.

Darmadağınız.

[/italik]

20.09.2015

İZMİR-

" Tükenmeyen özleme, sevgiye, ne varsa Eylül'e dair..."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/954008/yorgunuz.html>

Benim Yangınım

[italik]

Bir bilinmezliğe yürüyoruz oysa,
karanlık yürüdüğümüz yol,
geride kalan puslu birkaç fotoğraf,
hasta bir kalp,
kurumuş gül yaprakları.

Bir bilinmezliğe yürüyoruz ,
bilmiyorsun.
Ellerimde yorgunluğun izleri,
yüreğimde ayların kırgınlığı,
ne geçecek ölürsem,
ne susacağım yaşarken.

Hep yazacağım böyle,
kanayacak parmak uçlarım.
Bir gün bütünüyle tükenmişken,
ağlayacağım.

Son kez.

Kırgınlığım;
hiçbir zaman geçmeyecek sana.
Küskünlüğüm bitmeyecek.
Gitmeyecek içimdeki yolcular,
ötmeyecek kuşlar dallarında.

Solmayacak çiçekler,
her gün sulayacağım.
Ağır ağır öleceğim içimde.
Önce kalbim soğuyacak benim,
sonra bedenim.

Bir bilinmezlik yürüdüğümüz,
karanlık derinlere dalıyoruz.
Ne batan teknelerde el eleyiz,
ne otobüste iki koltuk yan yana.

Sana başka ağlayacaklar,
bana başka.
Bana hastaydı, diyecekler.
Hiçbir şeyi yoktu diyecekler sana.

Bir bilinmezlik benim battığım,
senin sürdüğün kısa dönemli bir ölüm.
Fakat uyanacaksın günler sonra.
Kurduğun düzene vereceksin emeklerini,
kırdığını unutacaksın.
Oysa öncedir benim öldüğüm.
Ben binlerce kez yutkunacağım,
sen dümenini kıracaksın başka limanlara,
kurtulacaksın.

Bir bilinmezlik yürüdüğümüz.
Senin kanatlarını kırıyorlar,
benim kemiklerimi.
Sen uçacaksın iyileşince,
ben ömür boyu yatalak.

Yeni Őirler dűŐecek kalemimden,
yeni tűrkűler dűŐecek dudaklarima,
birkaç mısra karalayarak.

Sen kurtulacaksın cehenneminden,
ben her gece cehennemime dűneceęim;
ağlayarak.

Bir bilinmezlik sűrűkledięin;
Ellerim kanıyor benim,
yűreęim en yaralı yerim.

Sen içindeki ateŐi sűndűrűyorsun,
benim yangınımı dağlayarak...

[/italik]

N.K-2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/954319/benim-yanginim.html>

Satır

Şimdi
Kaç satır yeter anlatmaya.
Susarsam kaç cümle konuşurum?
Kaç "hoşça kal" yeter ayrılığa,
Ve kimbilir kaç zaman sonra unutturum.

N.K-2015

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/954969/satir.html>

Yara

Ne mi olacak;
Karşılaşınca.
Gözlerimi kaybedeceğim önce,
Sonra ellerim kopacak.
Ayak parmaklarım uyuşacak sana koşarken.
İnciterek kollarımı uzatacak
O an ölecekmiş gibi sarılacağım.
Yarama yara açacak bakışların,
Ben susa susa haykıracağım,
İçimde kıyametler kopacak,ağlayacağım.
Sadece ellerimin izi kalacak boynunda,
Ve ben her akşam bu saatlerde
Binlerce kez o anı düşünüp kırılacağım.

N.K-2015

Erciş-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/956373/yara.html>

Çizik

Boynumdaki çizikler hediyesidir,
kollarımdaki ufak kesikler de.
Hepsi hasta bir aşkın kalıntısı.
Fakat sabahlar var yeni umutlara gebe.
Hepsi sancılı yatar, bir çoğu ağır yaralı
yarı ölüdür sedyelerde.

Beni en çok sarılamadığım boynundan mahrum ettin.
Bundandır alacaklıyım
davacıyım en ağır mahkemelerde.

N.K

2015-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/957779/cizik.html>

Ağlatır

Gözlerimde bir intihar terki.
Bir göz kırpıyor dünyanın aralığından
Kendi boşluğuna çağırıyor belki.
Ki ayrı yazılır bağladığında iki kalbi,
Ayırır bütün kesme işaretleri
Birbirine yasak iki kelimeyi.
Ayırır vicdanı boyundan küçük
Kalpsizler.
Böler parçalar,dağtır.
Geceler yaşatır,hüsrân,
Ah dolu cümleler kurdurur,
Ağlatır.

Günebakan,2015

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/961340/aglatir.html>

Bilmezsın

Beni anlamam mı?
Mümkün olmayacak.
Çünkü sen etinden kemiğini ayırırken
Nasıl çekilir acı bilmezsın,
Çünkü acı ne denli yaş aldırır insana bilmedin.
Ölümün yaşar gibi bir yüzü vardı,
Çünkü sen öldürmekten aylardır,
Kalp ağrısı çekmedin,sızlanmadın gece yarıları.
Sevecek adamları kovmadın yanından.
Çünkü sen her gece yarısı üzülsün gibi yaptın.
Fakat,ölmedin.

N.K-2015

Erciş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/963293/bilmezsın.html>

Eskisi gibi

Ellerim de temiz kaldı,
Yüreğim de.
En çok düşlerim kirlendi,
Eskisi gibi olmayan guluşlerim,
Satırlarım karardı,
Şiirlerim kaldı siyahın gölgesinde.

En çok buna kırıldım işte...

İzmir-

n.k-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/964724/eskisi-gibi.html>

Sana

Sana ellerimi göstereceğim,
Sonra söylemediğim sözlerimi
Söyleyeceğim.

Karşılıklı oturup ağlayacağız.
Ben sana, sen sana.
Bekleyeceğim.

Beklemek de hayattan bir bakıma

...

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/965499/sana.html>

Bütün

Bütün şarkılar,
Omurgası düşmüş bir aşkın
Yasını tutar.

Bütün filmler,
İmkansız bir kavuşmanın
Resmidir.

Bütün yolları denesen de,
Hepsinde çıkmaz sokak.
Üst üste yığılmış barikatları
Sen döşedin aylar önce
Örülen duvarlarda
Senin ellerinin izi var.

Bütün acılar biraz kanatır.
Beni en yaralı yerimden vurdular.
Soğuk kaldırımlar çekiyor ayaklarımı,
Adresini sordular.

Bütün şarkılar seni anlatsa boşa,
Beni bir gece vakti yordular.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/966654/bütün.html>

Sızı

Geçen zaman ilaç olmaz her zaman,
Bazen acı bazen tahammülsüz bir sızı.
Sanki bir an yer yarılacak,
Bitecek bu roman.

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/969470/sizi.html>

Ve ben

Yaralarına dokunmak istiyorum dedi.
Sustum.
Galiba sevecek.
Ve ben
Bütün acılarımdan arınacağım.

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/970848/ve-ben.html>

Deli

Karanlık ellerinle irkince rdüğün
duvarların ardında
Bir deli gibi yaşadım.

Bilme.

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/971909/deli.html>

Bekle

Geliyorum,
Belki kar konacak dallarına.
Ya da kızaracak güneş yapraklarında.

Bekle.

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/974006/bekle.html>

Ağır

Ŗimdi bütün trenler
Tek bir adrese gider.
Bütün hüzünler ayrılığadır.

Beni bir akŖam üstü öldürdüler.
Yüzleri hala hatırımdadır.

Ağırlığıdır küfürlü bir Ŗarkı gibi
Acıtan içimi.
Ŗimdi iki cümlelik
Satırımdadır.

N.K

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/974722/agir.html>

Geldim

Yerinde sayar bütün otobüsler.
Ben hep aynı yerden bakarım uzanıp.
Senin yüzünü saklar tel örgüler.
Benim ellerimi kanatır seni görmek istedikçe.
Geldim ve hiç gitmeyecek gibi
Bıaktım bir şeyleri
Solum biraz eksik şimdi.

Sen tamamlarsın diye kendinden
Kapıda uzanır bir kedi.
Ona okşanmış bir hüznü bıraktım.
Sanadır siyah tuylarının arasına
İliştirdiğim özlem.
Senindir içimde hiç durmayan şarkılar
Senindir bütün aksiliğim.
İçim bir şiirin son mısrası gibi.

Geldim
Ve bütün otobüsler
Senin yaş döken gözlerine gülümser.
Bak hadi..!

Nuray Kaçan-

Manisa-2015

"Hiç yitmeyenlere..."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/980842/geldim.html>

Buz

İçimde buzdan kaleler...
Saçaklı bir hüzün akar damlardan.

[italik]N.K-

ERCİŞ-İKİBİNONALTI[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/983942/buz.html>

Sustum

Dedim ki sevme,
Çiğ süt emmiş insanoğlu,
Üzersin.
Oysa ben üzülürsem
Kanatları kırılır bir kuşun,
Bilirsin belki anlatmışlardır.
Yaşar ömrü beyninde
Tutunan bir kurşun.

Dedi ki;
Çiğ sütü göremeden ben
Koca bir bebek olmuşum.
Bilmem nasıl bir melekti annem.

Konuşsaydım aşık olacaktım,
sustum.

N.K

2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004502/sustum.html>

OH OLSUN!

Önce deli gibi sevip koştuyusan,
nice minnet duyup ümit verdiysen,
sonra hevesinden olup çark ettiysen,
şimdi dövün dövün, oh olsun.

Kara kışlar kapısında yattıysan,
seni asla bırakmam naraları attıysan,
sonra pişkin pişkin dönüp gittiysen,
şimdi sürün sürün, oh olsun.

Senin kadar başkasını sevmem dediysen,
cenneti gösteren yüzle güldüysen,
giderayak günahına girdiysen,
şimdi ağla ağla, oh olsun.

"Sen benim bir tanem, sana kıyamam,
her gün gözlerine bakar doyamam
hayır, ben vazgeçtim senle olamam"
yüreğinde yana yana, har olsun.

"Seninle bir evim, kurulsun yuvam,
seninledir benim en sıcak davam,
bak ben evlendim, sanadır havam"
o gözlerin ağla ağla sel olsun.

"Sana ihanetim olursa dirim,
toprakla bir olsun götürsün ölüm,
seninle olamaz bilirsin gülüm"
güllerini dere dere, toz olsun.

"Kimse ne umrumda ne de canımda,
sadece senin ismin dudaklarımda.
seni sevmiyorum sevdiceğim yanımda"
yüreğini , dele dele yol olsun.

"Sana ihanetim olmaz sevgilim,
seni incitirsem kopsun şu dilim,
sevgim bitmiş demek haydi gidelim"
gidişlerin lapa lapa kar olsun.

"Sevdiğim bir tanem, vazgeçilmezim,
En güzel gülüşüm, en ince sızım,
annemin bulduğu kız alın yazım"
ciğerini dağla dağla, kor olsun.

Şimdi pişman ol, öl uğrunda aşkının
bunca yalan riya zaten şaşkınlım,
biliyorsun onuruma düşkünüm,
affedersem iki gözüm kör olsun.

[italik]
Nuray KAÇAN-2016[/italik]

SON

Tükenmek de ne ki biterse insan,
biter her hikaye , sonlar yazılır.
Kalemi kırıp da giderse yazan,
Bu eşsiz romana toprak kazılır.

Şimdi yazanı ben okuyanı sen,
silmeden dökülsün dudaklarımdan.
rüzgarı dinlerim içimden esen,
senin de süzölsün yanaklarından.

NURAY KAÇAN-

2017--

TİFLİS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106046/son.html>

İKİ GÖZÜM

İki gözüm görmez oldum nicedir
Sen gideli bu hallerim hal değil.
Gözlerimi silmez oldum nicedir
Dilim sus pus olmuş gönlüm lâl değil.

Bağlayıp götürsün hükmüm verenler
Yolunu gözlerim ağlar görenler
Böyle mi üzülür, çokça sevenler?
Böylesi görülmüş bir ağyar değil.

Aklımdan çıkarsam, kalp hatırlatır.
Cümleler kurarım hep satır satır.
Dost gelse dinlemem, sormam hal hatır.
Burası çekilir bir diyar değil.

Karlı dağlar ardında mı gizledin?
Sırtını hangi yar'a yasladın?
Kederini beyazla mı süsledin?
Böylesi yakışacak yâr değil.

Yüzün çeksin resimlerden bakakal,
Ardı sıra onca türkü yakakal,
Bir cümlelik mektup diyor hoşça kal,
Hoş kalacak bir gönlümüz var değil.

Yürek can verse de can veren vardır.
Diken bitse gülü derenler vardır.
Aşka gönül vermiş erenler vardır.
Sevdayı çeken kalptir baş değil.

Bin mihnet duysan da için çekerek
Her defa kahrolup yaşın dökerek
Ciğerini dağlayarak, sökerek
Yüzünü ıslatan aştır yaş değil.

Yüzünü unuttum hayli çok oldu.
Metrelerce bana uzak, el değil.
Koca bir aşk bir alevde yok oldu.
Şimdi yaprağıma değen yel değil.

İki gözüm sitemlere bulaştım.
Hâk yoluna sevdan ile ulaştım.
Emrah'a Selvi'den haber iliştim,
Sensiz dünya yaşanacak yer değil.

NURAY KAÇAN-2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111226/iki-gozum.html>

TEŞEKKÜRLER

TEŞEKKÜRLER

Böyle tuhaf bir histi
Ölüm gibi bekledi.
Dedi ki ilk tecrüben.
O an kalbim tekledi.
Yani kötü bir sürpriz,
Hayatımı yokladı.
Yollarım belirsiz iz,
Ve o kadar çoklardı.
Giderken gidenlere,
Kızan o küçük kız ben.
Oysa gitmeli her şer,
Hayatından erkenden.
Dedim ki aynalara,
Bu kadar mı çirkinsin,
Dedi ki yorulmuşsun,
Uyu hislerin dinsin.
Sonra o yol silindi,
Bir başka ses işittim.
Gözkapaklarım indi,
Olabildikçe gittim.
Hayatımda en renkli,
En güzel resim oldu.
Tanrı acılarımı silip
Onu doldurdu.
Teşekkürler kalbini
Kalbime işleyene
Teşekkürler acımı
Ortak göğüsleyene.
Şarkıların en güzel
Mevsimlerde çalınısın.
Sen en güzel şarkının,
En ince notasısın.

NURAY KAÇAN-2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1185010/tesekkurler.html>

VATANIM SENSİN

Bir kuşun kanadında eriyen kar tanesi,
Bakarsın balkonuna esen yel ile geldim.
Pencerende bir gece yağın yağmurun sesi
Gözlerine misafir olan sel ile geldim.

Bir sabah ayazında söylediğim türküyle,
Sevdasına sadık kalan aşıklara övgüyle,
Sıkılmadan, vakitsiz sabah akşam ben böyle,
Hasretini dindiren o bam teliyle geldim.

Yüzüne baktığımda sen ümidimsin diyen,
Aşkı ezberlediğim, hayatı göğüsleyen,
Karartılan ülkemi sevgisiyle süsleyen.
Yüreğimin en temiz en pak haliyle geldim.

Seninle paylaşacak yarınlarım var benim,
Sana nice yazacak, daha nice ellerim.
Seni değil bir sene, ben bir ömür beklerim.
Kalemimde canlanan aşk hayaliyle geldim.

Bir kuşun kanadında eriyen kar tanesi,
Güneydoğu dağından ısıtan güneşimsin.
Yurdu için savaşan, yüreğimin şen sesi.
Her mevsim sığındığım sıcak vatanım sensin.

Gözlerim dinlenirken yorgun kirpiklerimde,
İçimde her dakika durup atanım sensin.
Gözlerini karartıp her türlü karanlığa,
Şu gönül penceremden bakıp duranım sensin.
Yıllar önce bozulan sevgi yelkovanımı,
Zamansız bakışınla,tutup kuranım sensin.

Bakmışsın sabah vakti vuran ayazla geldim.
Sonra hep ısıtacak sıcacık yazla geldim.

N.K- OCAK

"Beklenenlere..."

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1208046/vatanim-sensin.html>

BİLİR MİSİNİZ?

İçi buruk bir şarkı çalıyordu uzaktan,
Islak kirpiklerimle, eşlik edip yutkundum.
Karlı, kirli bir hava; berbat bir müzik yaşam.
Sanırım bu yaşamın ayazına vuruldum.

Sorsak uçan kuşlara, siz de üşür müsünüz?
O sonsuz gökyüzünde gizli esir misiniz?
Gönlümden geçenleri sorsam bilir misiniz?
Bu dipsiz fırtınadan, bu rüzgârdan yoruldum.

[italik]NURAY KAÇAN- 2019[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1214485/bilir-misiniz.html>

“BİR UMUT YOLCUSU”

[italik]

İçimde bir kuş gibi çırpınıp duran nedir?
Nedir tüm uzakları bu kadar yakın eden?
Bir kış sabahıydı, başladı yolculuğum.
Yola koyuldum hemen bir kere düşünmeden.
Süphan kar'a büründü, öğleüstüydü zaman.
Yüzü al al çocuklar, evlerden tüten duman.
Ne vakit oturmuşum bir dolmuş koltuğuna,
Ünseli'den geçerken yenik düştüm bir “an”a.
Mevsim bahara dönmüş, uzaktan göl göründü.
Bir yol; izler silinmiş, öncesinde yüründü.
Yakınlarda bir çocuk daldı uçurtmasına.
Uzaklaştı yanımdan hem de koşarcasına.
Sonra uyandı zaman, “an”ı böldü bir yaşlı.
Baktım dolmuş içinde, gözlerim hala yaşlı.
Bir rüyaydı uyandım uzaklara bakarken.
Yaşar Kemal'i andım, çocuk hali koşarken.

“Bir umut ağacıym, kar kış demeden açtım.
Her koşulda yeşerip ışıklar saçacaktım.”

“Cahit Amca'ya sorsam çocukluk satılır mı?
Affan Dede'den alıp isteyene vereyim.”
“ Bir ağacımız olsun okulun bahçesinde.
Öğretmenim! Her sabah suyunu ben vereyim.”
İşitmeyen dünyası sanmayın ki hüzündür.
Çocuk! Cennet dediğin bence senin yüzündür.
Senin aydınlık yüzün benim bitmez yazımdır.
Senin yaşlı gözlerin benim ince sızımdır.
Bir ders zili sonrası okul koridorunda,
Sesleri dinliyorum gözlerimi kapatıp.
Batı'sından başlayıp Doğu'ya dek uzanan
Bir umut türküsüne benziyordu tıpatıp.

Bir hüzün çiçeğiyim Van'da gözünü açan.
Fakat boyun bükmeden, ışıklarını saçan.

Kara tahta başında ders veren Başöğretmen,
Der ki: “ Yeni nesiller, artık senin eserin.”
Toroslardan yükselip Ağrı Dağı'ndan esen.
Bir yaz günü yelisin, ılıksın ve de serin.
Bir dağ köyüne umut götüren Feride'sin.
Aydınlığı taşıyan Tatarcık'ta Lale'sin
Karanlıkla boğuşan Öğretmen Aliye'sin.
Cehaleti kıracak, dağıtacaktır sesin.
Doğruluktur, umuttur, çalışmaktır ilk dersim:
“Çok çalışın, durmadan günahattan güçlü olun.
İnanın, çabalayın utançtan güçlü olun.
Korkuları yenerek korkudan güçlü olun.”

Bir umut ağacıym, sevgi suyumdur benim.
Her toprakta yeşeren, can bulan öğretmenim.

İçimde bir kuş gibi çırpınıp duran nedir?
Nedir tüm uzakları bu kadar yakın eden?
Bir yerde yitirirse ışığını bir kandil.
Yola koyulacağım bir kere düşünmeden.[/italik]

NURAY KAÇAN-

ERCİŞ-2019

Doğu'nun aydınlık çocuklarına...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1215596/bir-umut-yolcusu.html>

Tufan

Biraz gülelim haydi!
Dönelim de kendi içimize,
Kınayalım acıyı, körlüğü.
Susalım.
Ki susmak,ölmektir biraz da.
Ölelim gerekirse.
Yaşamak;
Bir tufan gürültüsü.
Bir sabah kargaşası,
Bir ayaz soğuğu,
Bir...
Her neyse.

N.K-2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1216888/tufan.html>

KAĞITLARA DÖKÜLSE

Kağıtlara dökülse, küçük harfle yazılır.
Artık günlüklerimde isim bile değilsin.
Evdeki vazo kadar yerdeki halı gibi.
Gölgesi yansıyacak cisim bile değilsin.

Yüzümdeki tebessüm, dilimdeki türküdür.
Öyle yangınlar gördüm, yüreğini ürkütür.
Bilmem kaçınıcı dize, bu kaçınıcı şiiirdir.
Karlı yolda yolumdaki sisim bile değilsin.

İnsan dediğin ne ki vazgeçilmez sanırsın.
Gün gelir en yakını bir yabancı tanırsın.
Seneler geçer ancak gerçekleri görürsün.
Her gün tekrarladığım işim bile değilsin.

Sanırsın ki öldüm, bittim, yandım senin uğruna.
Yüreğimde bir yangın gözümde yaş değilsin.
Şu dağların ardında sıralanan ışıklar,
Üzerime sinen toz, yerdeki taş değilsin.

Görsem umrumda olmaz, o kadar silikleşir.
Resmin çizilmez senin, çizilir baş değilsin.
Yoksulu sevindiren, umarsızca güldüren.
Bir kaşıklık tabakta yenilir aş değilsin.

[italik]
NURAY KAÇAN-2019

[alt_cizgi] "Kendini vazgeçilmez sanan herkes için..." [/italik] [/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1218940/kagitlara-dokulse.html>

Canım Benim

Sen bana ışık ol,ben sana canan.
Uzaklar olsa da aramızdaki.
Sen bana ilaç ol,ben sana merhem.
Onulmaz olsa da yaramızdaki.

Sen bana vatan ol,ben sana yöre.
Kuru toprak olsa da altımızdaki.
Sen bana göresin,ben sana göre.
Taşınmaz yük olsa sırtımızdaki.

Sen bana Ağrı 'sın, ben sana Kaçkar.
Sen heybetli varım, sen canım benim.
Sensiz hayatımın ne anlamı var?
Sen ışığım, sen bugünüm, yarınım benim.

Nuray Kaçan -2019

"En çok sevilene..."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1220793/canim-benim.html>

HER ŞEY

Her Şey olduğu gibi, durup dönüyor dünya.
En az iki dakika durup gülümsüyoruz.
Bazen bir kbus sanki bazen sisli bir rüya
Bir yerde yaŐıyorken bir yerde lyoruz.

KırılmıŐız bir yerden, birçok yerden kırmıŐız.
Balçık üstünde durup gittikçe batıyoruz.
İçimizde amansız bir mahkeme kurmuŐuz
Beraat etmeksizin hapisler yatıyoruz.

Geçmiş zaman kipiyle kurulan cmelere
KeŐke'ler eklemiŐiz, keŐke'ler kusuyoruz.
Yaşanacak anlara ksp, dönüp dnlere
Bir ah çekip derinden oturmuş susuyoruz.

Gözlerinde hazan var, nerde baharın senin?
Oysa iki gün yaŐayıp üçünde gidiyoruz.
Sanki boşluk içinde, hüzün dolu gözlerin
Bak dönen bir dünya var, sonunda yitiyoruz.

Haydi ,kalk hayatına yeni bir dmen tuttur!
Saçlarındaki aklar, gözünden yaşlar gitsin.
Sevdiğine acıyı değil, umudu tattır.
BaŐlayan hikayeler mutlu sonlarla bitsin.

Her Şey olduğu gibi, durup dönüyor dünya.
En az iki dakika durup zlyoruz.
Bazen kırılan biziz, kıran pişman olunca
Gözlerinde bir yağmur olup szlyoruz.

[italik]NURAY KAÇAN-

ERCİŞ-2019
[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1228175/her-sey.html>

Nedir?

Nedir bu telaşım ,nedir bu derdim?
Her şeyin yükünü sırtlar olmuşum.
Desem ki şimdi ben murada erdim.
Gönül bahçesinde solar olmuşum.

Nedir bu telaşım, nedir bu derdim?
Hepsi de yalana başvurup durur.
Bu hayatta en son seni üzerdim.
Diyenler sırtıma taş vurup durur.

Nuray KAÇAN-2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1235278/nedir.html>

Bir Adım Kalacak

Ne kalacak benden geriye?
Bir adım kalacak
Yazılmış birkaç şiirimin altında.
Hıçkırıklarım kalacak,
Kışın örtündüğüm yorgan kılıfında.
Hırkalarım kapı arkalarında,
Kitaplarım henüz okunmamış birkaçı.
Gülüşlerim çerçevelerde kalacak
Bir mezuniyet balosundan armağan.
Yarım kalmış çay bardağımı görecekler,
Hiç giyilmemiş eteğimi.
Çok değer verdik diyecekler.
Aralıksız teselli cümleleri kurup
Övünecekler.
Bir öyküye denk gelecekler ansızın.
Dostlukların samimiyetsizliğinden yakınmışım
Ağlamışım bir bahar sabahı.
Tutamayacaklar gözyaşlarını,
Dövünecekler.

N.K-2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1236939/bir-adim-kalacak.html>

Rüya

Önce acı çektirip sonra lanetlendiler.
Şimdi aklar içinde hayalete döndüler.

Sonra uyandım birden ellerimi aradım.
Ellerimle başımı karalara bağladım.
Uzunca durup baktım karşımdaki duvara
Ardından toparlandım birkaç tane bavulla.
En yakın terminale götürdü ayaklarım.
Sonra durup kalbimin atışını yokladım.
Saatlerce oturdum otuzuncu peronda
Kaç damla hesapladım o küçücük serumda.
Hatırma düştü dünler, bu günlere dadandı.
Her şey umut ve ölüm, ayağıma dolandı.
Umut etsem boşluğa düşüp uyanacaktım
Ölüm desem hep yarım, hep eksik kalacaktım.
Epeyce sürüklendim sonra ayağa kalktım.
Yavaşça adımlayıp ışıklarımı yaktım.
Aydınlığı içime dolduran ellerimdi.
Şu gün,şu sevmek hali karanlığımı yendi.
Kilometreler saydım,sonra bir hayal kurdum
Karamsarlık yaşatan anılarımı vurdum.
Duyduğum yalnız benim hızlı ayak sesimdi
Çizdiğim aydınlığı yansıtan bir resimdi.
Çokça söylediklerim, sustuklarım benmişim.
Ben onca kötülüğü o savaşta yenmişim.
Asla beni yenemez korkak kükreyişlerin
Senin sindiğin hayal en korkuncu leşlerin.
Dağılsın geçmiş denen o çarkı bozuk devran
Ki ne elle tutulur, ne sade,hepsi yalan.
Ben artık ne şimdiye ne de düne yazarım.
Ne de çirkinliklere adabımı bozarım.
Şimdi içinizdeki mahkemede delirin.
Eşsiz tımarhanenizde ziyarete gelirim.

Önce acı çektirip sonra lanetlendiniz.
Şimdi aklar içinde hayalete döndünüz.

Nice acı çektiren siz karanlık resimler
Sevgisiz sıfatlarla tamamlanan isimler
Gittikçe silikleşen en gereksiz cisimler
Haydi şimdi seviniz, aşkla mecnun olunuz.
Yaşattıklarınızla ışık bulsun yolunuz.

N.K-2019

Sevgisiz büyüyen her şeye ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1242727/ruya.html>

Tek

Œimdi vaktlidir her telaŒ,
KoŒuŒturmalar, susuŒlar ezelden.
Gitmeler bir tek ansızın,
Küsmeler üstelik yarısı hüzün
Yarısı suskun bir nisan salısı

Benim ne zamandır tek yerim acır,
Solumda sızlar tek yerim sancır.
Yangınlar söner, başlar bir yenisi.
Tek yerim sıkışır gece yarısı.
Tek yerim daima çocuk kalır.
Tek orası.

N.K-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1248455/tek.html>

Eskimiş Roman

Bir mola yerindeyim, henüz yazın ortası
Çayımı yudumluyor, seni hatırlıyorum.
Sanırsın ki bir sahaftan çıkmışım
Eskimiş bir romanda ismini arıyorum.
Oysa yürüdüğüm yol senin doğduğun toprak
Şu karşıda oturan kadın belki annendir.
Bozkırın serinliği senin ince sızındır
Şu koşan kız çocuğu belki senin kızıdır.
Şu düşünceli adam, şu telaşlı, şu aksi
Senin hiç sevmediğin kötü alın yazındır.
Yok ettiğin acını, şurda nereye gömdün?
Ve şu bozkır, şu tepe neresi senin yurdun?
Görsem tanımam belki, yanımdan geçeceksin
Belki şurda ayrılan o yolu seçeceksin.
İnsanı değiştirir bu görünmez duraklar
Seni saçında aklar, yüzündeki çizgiler.
İçinde belki her gün bir keşkeyi kucaklar.
Bölük pörçük hayaller, yasaklanmış isimler.

N.K- AĞUSTOS 2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1255280/eskimis-roman.html>

NE KALDI?

Aynalarda bir gölge, gölgede bir boşluktu
Rüyalarıma giren, uyudukça gördüğüm.
Yansıyan duvarlarda, belirsiz bir hiçlikti
Saatlerce bekleyipilmekilmek ördüğüm.

Büyüdükçe eksilen bir toplamdı ömrümüz.
Hangimiz yarasız, hangimiz sapasağlam?
Bir taraftan özlemlerle sızlar durur gönlümüz
Dört taraftan meçhule bürüdü bizi yalan.

Kimisinin gönlünde ağırlaştı yükümüz
İlk durakta yorulup, değiştirdi yönünü.
Kimisinde bir mahcup, öne düştü yüzümüz.
Yol aldı yarınlar, uğurlayıp dününü.

Ne kaldı elimizde umudumuzdan başka?
Eskiye yüzler kimdi, şimdi hani neredeler?
Öylesine eksildik, öylece uzak aşka.
Dağılmış paramparça, hepsi başka yerdeler.

Büyüdükçe azalan kalabalık içimiz
Hangimiz yarasız, hangimiz sapasağlam?
Acılar eklendikçe artık farklı biçimiz.
Dışı süslü çerçeve, içi karanlık kovan.

Kirpiklerimiz desin, akşamın türküsünü
Siz ki unutulmuşlar, silikleşsin yüzünüz.
Uzaklarda yağın kar size sunsun süsünü.
Belirsiz bir adımda nokta kadar iziniz.

N.K-

ARALIK-2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1267698/ne-kaldi.html>

ANLAYACAKSIN

Bir gece kalbimin bozuk sesiyle,
İrkilip ansızın uyanacaksın.
Yanında uyuyan sessiz hayale,
Uzanıp bakınca ben sanacaksın.

Dalgın düşlerini bölecek yüzüm.
Aklına gelecek hıçkırın sesim.
Solunda kalacak o derin izim.
Elini koyunca kanayacaksın.

Bahar geldiğinde açan çiçekte,
Kar yağıp saçına, ölen böcekte,
Elimi titreyen buzdan saçakta,
Üşürken ceplerinde arayacaksın.

Umudun, dileğin, yarın telaşın,
Kuruyacak gözünde mutluluk yaşın.
Çaresiz kalacak elinde başın
Oturup karalar bağlayacaksın.

Yollarına çaktığın barikatlara,
Günahtan kurduğun tarikatlara,
Yalandan umduğun hakikatlere,
Dövünüp dizinde ağlayacaksın.

Dokunduğum yüzün gülmeye düşman,
Baktığım gözlerin görmeye düşman,
Sonsuzluk rüyası ölmeye düşman.
Tenin susayacak kavrulacaksın.

Bir gece uykunu bölecek sesim,
Göğsünde sıkışıp kalan nefesin,
İsmimle dolacak göğüs kafesin.
Benim yangınımı anlayacaksın.

Nuray KAÇAN- 2020

[italik]"Katlanarak artan acılara..." [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1281483/anlayacaksin.html>

Öyle bir ağlamak ki!

Yollar uzar sanırsın, oysa kısadır ömür.
Yürüdükçe eksilen bir alımlık nefesiz.
Bugün düne oturup ağlamanın günüdür.
Öyle hıçkırıklarla değil, yalnız ve sessiz.

Omzunda bir boşluk, farz et benim başımdır,
Yüzünde bir ıslaklık, farz et benim yaşımdır.
Seninle yürümüşüz, o ki benim düşümdür.
Öyle iki başına , el ele ve kimsesiz.

Uykusuz gözlerini hangi geceye yazdın?
Bunca yıl özlemini hangi toprakla örttün?
Kime kustun öfkeni, kime durmadan kızdın?
Öyle sakince değil, fırtınalı ve hissiz.

Yollar uzasın bırak, bırak kısalsın ömür!
Farz et ki yan yanayız, uyumuşuz sarılıp.
Bugün düne oturup ağlamanın günüdür.
Öyle bir ağlamak ki utanmalı ayrılık.

[alt_cizgi]
Şubat-2020

Nuray KAÇAN[/alt_cizgi]

[italik] "Zamansız yiten ve yarım kalan her şeye..."[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1284203/oyle-bir-aglamak-ki.html>

Hem de ne sevmek!

Ben seni çok sevdim.
Hem de ne sevmek!
Son nefesimi senin
yanında vermek.
Yürürken karanlık
Sapa bir yolda
Bir acı tesadüfe
Yüzümü dönmek.

Ben sana inandım
Hem de ne inanç!
Bir gece rüyamda
Kokusu umut,
Bu gün gerçeğimde
Kocaman utanç.

Ben sana yangındım.
Hem de ne yangın!
Tutuştum acımdan,
Hüznümden yılğın.
Bir ufak yalandan
küçülüp birden
Bir büyük gerçeikle,
Beni bıraktın.

Ben sana tutundum,
Hem ne tutunma!
Yarın telaşları,
Kurdum kendimle.
henüz kurumamış
mürekkebiden
dökülen yalnızca
bir iki cümle.
içinde acı ve özlem
saklı bir türkü,
seni bulmam için
Bıraktın benimle.

Ben sana kırgınım,
Hem de ne kırgın!
Tepeden tırnağa,
Düşleri yorgun.
Bir saksıda dikilmiş
Mimoza farz et.
Susuz kalmış kaç gün,
Şimdiyse solgun.

Ben sana kızgınım.
Hem de ne kızgın!
Bir yalan düş gördün,
Öykümü yazdın.
Çizerek yüzümü
Yazgımı bozdun.

Ben sana güvendim,
Hem de ne güven!
Sevgiye kavuştum

Senle yeniden.
Kalkıp atsam uçurumdan
Kendimi.
Yine tutar sandım
Seni elimden.

Ben seni çok sevdim.
Öyle bir sevmek!
Bozuk çalar saat
Gibi şu kalbi
Çıkarıp yerinden
Seninle ölmek.

[alt_cizgi]Mart-2020

NURAY KAÇAN - VAN
[/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1285125/hem-de-ne-sevmek.html>

Sesinde

Sesinde
Binlerce kez ölmenin
Yorgunluğu var.
Kaybedilmiş şehirlerin
Derin hüznü bazen.
Çıplak bir bozkır yaylasının
Kavrulduğu bir yaz sıcaklığı.

Sesinde
Hala iyileşmemiş bir oyuk.
Yüzyıllık çınarlara kazınmış,
Yazgımıza yazılmış
Bir özlem yumağı.

Sesinde
Dört dağ arasında
Yolunu bilmeden akan
Bir akarsu kıvraklığı,
Bir yağmur sonrası bulanıklığı.

Sesinde
Çaresizlik var.
Hala yitmeyen
Ve yaşanmayan
Bir yığın hatıranın
Pişmanlığı.

Sesinde ölmek hissi var
Gel birlikte ölelim çılgılığı.

Sesimde
Sayısız yitirilmiş
Ve sessizce bitirilmiş
Bir gün ortası
Bir kentin yıkıklığı.

Ve senin
Coğrafyadaki kaderin
Çizikleri var sesimde.
Sesinde
Yitirilmiş günlere
Savrulan küfürlerin.

Sesinde hala özlemek var.
Benim kalbimde
bitmemiş cümlelerim,
Kendimce şiirlerim.

Sesimde
Gönlümde çoktandır
Ve en güzel yaramda duran
Sevgilimsin benim.

Sesinde hala ben varım.
Hala sen sesimde.

Neden?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1286369/sesinde.html>

YOKLUĞUMDA

Yokluğumda hatırlayıp gözyaşı dökme.
Bir türkü söyleyip, çal bağlamanla.
Gençliğin bağrında kararıp çökme.
Kahrolurum ben bir ağlamanla.

Yanımda yokken de sana hep kızdım.
Bu gece rüyamda gül yeter bana.
Ah dolu satırlar, dizeler yazdım.
Şimdi mutsuz olman bin beter bana.

Sakın acı çekip üzme gönlünü
Bir şiir okuyup hatırla beni.
Yazacaksan eğer bir gün ömrünü.
Anlatırsın birkaç satırla beni.

Yokluğumda hatırlayıp gözyaşı dökme.
Bir düşman değilsin sen nazarımda.
Düşlerinde öldür de çok acı çekme.
Yalnız bir gül kalsın, gel mezarımda.

[italik]
Nuray KAÇAN-

Mart- 2020

Sonsuz'dan önce...

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1288607/yoklugumda.html>

Bu Saatler

Aklıma yüzün geldi.
Göz bebeklerin sonra.
Sonra gülüşünde açılan
Bahar çiçekleri.
Kokusunu alamasam da,
Aklımda.

Yaşadığım her şeyi
Unutsam.
Sonra doğsam
Unutsam ah!
O da ölmek ya
Bir bakıma.

Olsun, yine doğarım.
Bir başka yüze gülümserken
Gözlerin.
Orada biterim.
Bir başka eli tutarken,
Orada hissederim.
Ya da
Bir kez daha,
Bir kez daha
Yaşadığım acıdan
Kurtulmayı denerim.

Ki bilirsin ölmez insan iki kez.
Bir kere öldüm yokluğunda.
Bir ikincisi yaşadığım bir lades.
Tutulmamış bir söz niyetine.

Aklıma gülüşün geldi.
Bu en olmadık vakitte.
En çok onu sevdim sende.
Bütün acılarım en çok
Gülüşünde demirledi.
En ölmez olduğum saatler,
Senin göğüs kafesindi.

Şimdi bir kez daha elimi koyuyorum
Sol kaburga kemiğimin üstüne
Hatırladıkça sesini,
Acısını unutmak için yokluğunun.
Öyle aksi, öyle beter bu saatler işte.

Aklıma ayrıldığımız geldi.
Son günüymüş gibi ömrümüzün.
Adına ne koyduk bilmiyorum o kentin.
Farkına varamamışız,
Ters yönlerde akarken
Işıklarımızı söndürdüğümüzün.

[italik]
[alt_cizgi]
Nuray KAÇAN- Mart

"Eksilen her günümüze..." [/alt_cizgi][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1290370/bu-saatler.html>

Son Nefes

Bir umut gün doğacak belki.
Belki yarınlarımız olmayacak bil.
Kapı çalacak ansızın,
Ya da sessiz kalacak
Şu tokmak, şu zil.
Oysa kimimiz için
Yaşamak özgürlüğü bu.
Kimimiz için
Yol alma vaktidir.
Belki yarınlarımız olmayacak hiç.
Sen yine de hep güzel kal.
İçimde bir gün ışığı taşıyım.
Ansızın zerine doğarım belki
Çaldığında açılacak o kapı
Ve ben son nefesimi
Vermezsem eğer ki.

Nuray Kaçan -2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1291367/son-nefes.html>

Unutulmuşluğum

Soğuk bir kentin
Gecesinde tutuyor yokluğun.
İçimde buzdan saçaklar
Ve buruk bir çocuk gibi
Avutulmuşluğum.

Beni her zaman
Silik bir hatıra olarak bilecekler.
Ya gün doğarsa üzerime,
Yüreğimdeki sarkıtlar
Nereye eriyecekler?
Nereden tutsam elimde
Unutulmuşluğum.

Nuray Kaçan

Kiev-Pecherskaya

Ocak 2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1291591/unutulmuslugum.html>

Dört Mevsim

Hüznüne koştun
Ve de mutsuzsun.
Oysa elini tuttum,
Gitme diye.
Bir Nisan çilesi,
Bir koca hiç
Bıraktın geride.
Unutmuşsun.
Koca bir yangın yeri,
Apansız bir bıçak yarası,
Çerçeve de bir katil fotoğrafı.
Bir taht kurdular
Gülüşerek,
Alelacele.
Beğenip
Oturmuşsun.
Yaşamışsın
Dört mevsim
Bahar hevesiyle.
Şimdi;
Dağılmış bir pazar yeri
Yahut aşılmayan,
Bir yokuşsun.
Yürümeye gücüm
Yetmez.
Gelme
N'olursun?

Nuray Kaçan-2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1292016/dort-mevsim.html>

SEVGİLİM

Acısın kalbimde, yarasın yara!
Her köşebaşında izimi ara.
Zamansız yorulup düşünce dara
Aynalara bakıp övün sevgilim.

Ah bıraktın dilimde ,kalpsizsin kalpsiz!
Can gitsin yüzünden,gözlerin fersiz.
Bir an için anıp kal da nefessiz
Oturup bir taşa dövün sevgilim.

Yaş bıraktın gözümde,hainsin hain!
Ömründe huzuru ara her daim.
Her iki dünyada durumun vahim
Hayatın boyunca sürün sevgilim.

Nuray Kaçan-
VAN
Nisan-2020

"Aşkı beceremeyenlere yazılmış iç dökümüdür."

(Canım arkadaşım Gülcan Akpınar'ın Gülme adlı şiirine 'Nazire' dir.)

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1292236/sevgilim.html>

Yanılığı

Dostlukmuş ,sevgiymiş, aşkmış ; inandık.
Düzeni kalpsizlik yönetiyormuş.
Oysaki hepsinde birer yalandık.
Yaşadıkça hayat öğretiyormuş.

Birçoğu kendinde iyilik perisi,
Bakınca özünde varlık delisi,
Sanır ki yok dünyada onun gibisi,
O hala yokluğunda diretiyormuş.

Öfkesi zalimce,sevgisi bomboş
Kendisi ömrünce öyle zil sarhoş.
İster ki çağırınca kalkıp ona koş.
Sen gidince tahammül edemiyormuş.

Dünya etrafında dönüyor sanmış.
Kötüyken kötüyü ağızına almış.
Bir öfke çukurunda kapılıp kalmış
Haklı olduğunda direniyormuş.

Bir rüya gördüm ki gözlerinde yaş.
İçinde bir kasvet,kaba bir telaş.
Yüzü karanlıktı bedeniyse taş
Tanrıdan merhamet dileniyormuş.

N.K- 2020

"Aşkı, dostluğu,sevgiyi hiç'e sayanlara..."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1292826/yanilgi.html>

GİBİSİN

Bakarken tanıdık tek fotoğrafa
Canımdan canımı alır gibisin.
Tükenirken zaman,biterken sayfa
Sen ısrarla burda kalır gibisin.

Kemiklerim kırık,yüreğim viran
Ne gerçektin geçtin ne de bir yalan.
Burası yangın yeri,burası talan
Her bakışta ateşe verir gibisin.

Uykusuz gözlerle uyandığım gün
Gündüzü bir telaş,gecesi sürgün.
Bir rüya içinde sanırsın düğün
Kollarını açıp gelir gibisin.

Yüreğimde nasıl biter bu sancı?
Aynada gördüğüm yüze yabancı
İşte tam bakarken sana bu acı,
İçime işlemiş görür gibisin.

Aklıma gelince çarpan kalbimde
Seninle bu aşkın en mahreminde
Sımsıkı sarıldığım hayallerimde
Binlerce kez doğup ölür gibisin.

Nuray K-
Nisan 2020

"Bitmeyenlere..."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1293305/gibisin.html>

Bayram kimin bayramı?

Uzaklara hasret yine bu gönlüm.
Bayram geldi,bayram kimin bayramı?
Bölük pörçük,parça parça şu ömrüm
İçimdeki sitem midir, dua mı?

Günler döndü,yollarını bekledim.
Boşa bekliyorsun,diyenleri hakladım.
Öğrenince yüreğime sapladım.
Hançer midir, uyku mudur, rüya mı?

Feryâdı bilmezdim, elem,kederi
Ne kadardı onurunun ederi?
Derdinden yaşlara düştüm düşeli
Bu bana hak mıdır yoksa reva mı?

Dedin bekle,günlerimi saymadım.
Dedin: geleceğim.Ne gün, sormadım.
Senden yana bir gün yüzü görmedim
İnsanlık mı şu yaptığın,riya mı?

Ben susunca geçti sanma çektiğim
Çiçek açar elbet bir gün ektiğim
Sana elem, sana kargış döktüğüm
Cehennemdir, sorma sakın ziya mı?

N.K

Mayıs-2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1302379/bayram-kimin-bayrami.html>

Sevmek Üzerine

Acıları kısa tutmalı.
Kısa tutmalı
Planlanan uzun yolculukları.
Bol bol şarkı söylemeli
Şiir okumalı.
Aşık olmalı ,
Merhameti kalbine nakış gibi işleyene.
Sevdiği ölünce ölürmüş balıkkartalları.
Ölen ki ruh değildir.
Bedendir göçen
Sırtlanarak tüm anıları.
Yaşamak;
Gideni yaşatmak bir nevi,
Bir nevi
Marifetini gösteren bir ustalık
Sevmek üzerine bir el çabukluğu,
Bir gök mavisini,
Bir umut turnası,
Bir seksen yaş tecrübesi.
Yüzü çocuk pembeliği,
Yorgun bir ressam elleri.

N.K- 2020

Fotoğraf: 2019 Akdamar Adası (VAN)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1302696/sevmek-uzerine.html>

Yaşamaktır Adı

Yakası kıvrılmış bir gömlek gibi her anı,
Fotoğraflardan çıkarıp eskitiyoruz.
Hem hür olmak elimizde
Hem de münzevi bir tutsaklık.
Bir garip uyuşuyoruz.

Deli gençlik çağıymış gibi içimiz,
koşturuyoruz.
Ne yitirilmiş saadetlerimiz
Ne kazanılmış zaferlerimiz var.
Bu kirli,
Bu uslanmaz,
Bu haylaz çağda
Koskoca bir fotoğraf insan.
Deklanşör sesinde bir acı çığlık,
İnsanı yutan zaman.

Adil olmayan bir yoğunluk farkından
Zamandan daha geride
Bir cam fanussa dünya,
batıyoruz.

Bir albüm kapağında,
Karesinde bir kuşe kağıdının,
Yıllarca saklanıp
Öpülesi, özlenesi
sararıp
Hapisler yatıyoruz.
Zamanı yutan insan.

Bir sergide
En güzel koleksiyonuymuş gibi ressamın,
Gülmek ustalığı biraz,
Biraz yarın güzelliği,
Önceleyin bir susmak dinginliği,
Yeryüzüne ne varsa insana dair
Çığlıklar atıyoruz.
Bir yanı çiçek açmış ilkbahar,
Arka bahçesi soğuk bir sonbahar ikindisi.

Gök maviyse, aydınlıkta gördüğün
Uyan!
Ki değişmez gerçek olan,
Zamanı yutar insan
İnsanı yutar zaman.

Yok yitirmek aydınlığı
Bu sabahlar, bu baharlar
Bu kokusu yeni biçilmiş çimlerin
Yaşamaktır adı;
Dayan!

n.k- 2020
Kharkiv

Fotoğraf : Kiev Özgürlük Anıtı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304071/yasamaktir-adi.html>

Var mıdır?

Dışardan gördüğün yalnız bedendir.
Gördüğünle yargılaman nedendir?
İnanışın dinde gıybet haramdır.
Senin gibi karaktersiz var mıdır?

Önce biri sonra diğeri dersin.
Kendi etrafında durup dönersin.
Bir mum gibi üfleleler sönersin.
Bilmem seni yola getirecek var mıdır?

Zihniyetin ziynet olsa takılmaz.
Sözün senet olsa dahi okunmaz.
Konuşmayı bilmez,hadsiz,utanmaz
Seni durup dinleyecek var mıdır?

Nuray Kaçan-2020

"Kalbini kin ve nefretle dolduranlara yazılmıştır.Hala insan kalabilenlere selam olsun.'

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304722/var-midir.html>

"Çöp Adamlar"

Tek kalemde yazdılar kendi kaderlerini,
Çöp adam gibi ince ve naifti bedenler
Sorsanız ödüyorlar şimdi bedellerini
Anlamsız, saçma sapan, gülünecek nedenler
Sandılar ki yaptıkları yanlarında kâr kalır
Sandılar ki ömür boyu olacaklar bahtiyar.
Baktılar ki yaşanılan şehir bile dar gelir
Baktılar ki aynadaki bir çekilmez ihtiyar.
Ne yaptım, ne haldeyim sormaz mısın kendine?
Bir anlık heves dolmuş gibi ciğerlerine.
Ne olur düşünmeden acep diğerlerine
Sorsanız sahip çıktı bütün değerlerine.
Hayalleri iki dünya kurup mutlu olmaktı(!)
Birinde bir sevgili ,diğerinde bir yuva
Zannettiler Tanrı'nın tek işi uyumaktı
Hesaba katılmadı şimdi görülen dava.
Şimdi yükselen şu ses, şu çığlık sizin midir?
Kim duyar acınızı,kim acır halinize?
Sizin çektirdiğiniz bir anlık hüzün müdür?
Boşluğunuz mutluluk,kim gelse yerinize
Uzatsanız tutulmaz cehennem elinize
Tanrı merhamet versin ağılı dilinize
Düşseniz kederlenmem,asla acımam size
Uğramam huzur dahi çakılsa ilinize.
Ne gülünç cümlelerdir durup kurduklarınız,
Kabus gibi sizinle o tüm kırdıklarınız.
Sözlerine baksanız sanki hakkı yenilmiş,
Sanki adil bir yargıç , adaleti delinmiş.
"Ettiğin ahlar bir gün çıkacak bu bedenden.
O gün geldiği zaman özür dilersin benden."
Senden özür dileyecek yaktığın hayatlar mı?
Yitirilen ne varsa hepsi senin yüzünden.
Yüreğinden bir sokak ağzı cümle yükseldi:
Öptüm iki gözünden,öptüm iki gözünden.
Yüzünü dönüp gitti, kendini sırtlanarak
Arkasında yankılanan sesini bırakarak.
Birkaç harfle ayrıldı gölgesinden, uzanıp
Solundaki mezara adını yazdırarak.
Tek kalemde yazdılar kendi kaderlerini,
Çöp adam gibi ince ve naifti bedenler.
Gölgesine gizlendi uzatıp ellerini
Bir cam gibi kırılıp ansızın dağılılarak.
Saçlarındaki aklar, yüzündeki çizgiler
Kendi marifetleri,ellili yaşlarında.
Bir ressam ustalığı gibi yazgı çizdiler
Yitik kimlikli yüzler hep cadde başlarında.

Kırdılar bir kadını,bin kadını ağlatıp,
Yıllarını aldılar yalanlarla aldatıp,
Ömründen eksilterek yaşlarına yaş katıp
"Tek kalemde yazdılar kendi kaderlerini,
Tek karede görerek daha beterlerini."

n.k-2020

"Çöp adamlara; haksızlığa uğrayan bütün kadınlardan..."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1306134/cop-adamlar.html>

BOZGUN

Bozguna uğratılmış şehrimde yaşıyordum.
Yıkılmış, harabeydim ; yenik çıktım savaştan.
Dedim ki iyileşecek açık kalan yaralar
Düzelmeğe başladım, düzelmeğe yavaştan.

Sönmüş ışıklarına kandiller tutuşturdum
Esir olmuş, dağılmış ordumun tüm neferi.
En ağrıyan yanımı uykuyla yatıştırdım
Zaman aldı kazanmak gözlerimdeki ferî.

Hüzünle suladığım bahçemde çiçeklendim.
Kurumuş toprağıma su vermedi kimseler.
Çorak kaldım kışında, yazında böceklendim
Kökümden sökerlerdi açtığımı bilseler.

Küstüm sevgiye, aşka ; kapıları kapattım.
Bir daha yanmak olmaz sevdanın ateşinde.
Bütün şiirlerimin boşlukları müsvette
Dedim ki hissettiğim aşkın çok ötesinde.

Sonra karşıma çıktı,zincirlerimi kırdı.
Yaralarını gördüm, kanıyordu acılı.
Konuştuk saatlerce,onca kuru lakırdı
Gözleri kan çanağı, bakıyordu sancılı.

Bozguna uğratılmış, kapılarımı çaldı.
Yıkılmış bir harabe, yenilmiş savaşında.
İçimde durgun deniz bir fırtına kopardı.
Yelken olurdu belki, ona yeni yaşında.

Ağzından dökülenler, başka bir aşktan kalma.
Kaç yaraya dayanır, kaç gözyaşı dökerim?
Nerden baksam şehrinde yıkıntı bir muamma
Kaç enkaz kaldırırım, daha kaç kez çökerim?

Aynı kesik kanar mı, yine aynı yerinden?
Vakitlice kalkarım, çeker giderim ben de.
Nasıl sarılır, sever, nasıl özler derinden?
Nasıl durur ki insan sevilmediği yerde?

Nuray Kaçan-
2020- 24 Haziran
İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1309104/bozgun.html>